

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale V Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aneta Talaga

Protokolant : Teresa Kowalewska

po rozpoznaniu w dniu 14 października , 8 listopada , 2 , 6 grudnia 2011 roku , 13 stycznia , 20 lutego , 16 marca , 20 kwietnia , 21 maja , 15 czerwca , 10 lipca , 21 września , 14 grudnia 2012 roku , 21 stycznia , 4 lutego 2013 roku we W. przy udziale

Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto Marii Aniola

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

G. R.

ur. (...) w B. ,

córki J. i H. z domu N.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że :

w okresie od 1 grudnia 1999 roku do 16 października 2000 roku we W. będąc zatrudniona na stanowisku kasjera w firmie (...) Sp. z o.o. we W. przywłaszczyła pieniądze w kwocie 86429,38 zł , czym działała na szkodę w/w spółki

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12k.k.

I. uniewinnia oskarżoną G. R. od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku ,

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. orzeka , iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. W. jako zatrudniony na stanowisku dyrektora zarządzającego spółki (...) (ul. (...), W.) złożył dnia 18.10.2000r. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na szkodę tejże spółki . Wskazał , iż został powiadomiony przez księgową , iż w wyniku przeprowadzonej , w dniu 17.10.2000r. inwentaryzacji stanu gotówki w kasie spółki , stwierdzono niedobór w wysokości 141 061,36 zł. Zgłaszający stwierdził , że niedobór powstał w wyniku defraudacji dokonanej przez dwie kasjerki D. K. (1) oraz G. R. , które prowadziły do dnia 18.10.2000r. kasę spółki. Inwentaryzacja została przeprowadzona na jego wniosek albowiem zaniepokoił go wysoki stan gotówki na koniec września 2000r. Kasjerki stwierdziły , że nie odprowadzały gotówki na konto bankowe ze względu na brak czasu potrzebnego do przeliczenia

teższe gotówki. W związku z tym stanem rzeczy wydał kasjerkom pisemne zarządzenie, dnia 3 października 2000 roku, które nakazywało tym kasjerkom trzymanie w kasie max gotówki w kwocie 1000 zł. Kasjerki po tym zarządzeniu zaczęły dokonywać wpłat gotówki na ich konto w różnych wysokościach, jednakże przez cały czas wykazywały duże saldo gotówki w kasie. W związku z powyższym w dniu 17 października 2000 roku została przeprowadzona inwentaryzacja kasy.

Dowody:

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 18.10.2000 roku, k. 1-2 akt

zeznania świadka T. W., k. 1-2, 149-150, 526-531 akt

zeznania świadka B. Z. (1), k. 8-9, 511-516 akt

(...) Sp. z o.o. powstała w sierpniu 1999 roku, zajmowała się sprzedażą luksusowych towarów w postaci mebli, kompletów wypoczynkowych i tekstylii domowych sprowadzanych z zagranicy: z Włoch, Holandii.

(...) Sp. z o.o. wynajmowała w tym celu powierzchnie w budynku przy ul. (...) we W.. W firmie tej funkcjonował program komputerowy (...) ewidencjonujący stan magazynu.

Dowody:

zeznania świadka B. Z. (1) k. 8-9, 511-516 akt

zeznania świadka T. W., k. 1-2, 149-150, 526-531 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

G. R. od dnia 1 grudnia 1999 roku została zatrudniona w (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W. na czas nieokreślony na stanowisku kasjerki w wymiarze 1/2 etatu. W ramach zawartej umowy była zobowiązana respektować i w pełni przestrzegać zakres obowiązków na powierzonym jej stanowisku, który to zakres stanowił integralną część umowy o pracę.

Dnia 22 grudnia 1999 roku G. R. oświadczyła, iż w związku z powierzeniem jej funkcji kasjera przyjmuje do wiadomości, że ponosi odpowiedzialność materialną za powierzone jej pieniądze i inne wartości, zobowiązuje się do przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia operacji kasowych i ponoszenia odpowiedzialności za ich naruszenie.

G. R. dnia 29 lutego 2000 roku została poinformowana przez T. W., iż jest ona osobą odpowiedzialną za przygotowanie dziennej, dekadowej i miesięcznej dokumentacji kasowej, panie zaś obsługujące kasę na 2 piętrze przyjmują wszelkie wpłaty klientów oraz dokumenty sprzedaży i przekazują je do kasy na I piętrze, do G. R..

Dowody:

umowa o pracę z dnia 1 grudnia 1999 roku, k. 25-26 akt

deklaracja z dnia 22 grudnia 1999 roku, k. 28 akt

informacja T. W. z dnia 29 lutego 2000 roku, k. 29 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

D. K. (1) od dnia 1 grudnia 1999 roku została zatrudniona w (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W. na czas nieokreślony na stanowisku kasjerki w wymiarze 1/2 etatu. W ramach zawartej umowy była zobowiązana respektować i w pełni

przestrzegać zakres obowiązków na powierzonym jej stanowisku , który to zakres stanowił integralną część umowy o pracę .

Dnia 22 grudnia 1999 roku D. K. (1) oświadczyła, iż w związku z powierzeniem jej funkcji kasjera przyjmuje do wiadomości, że ponosi odpowiedzialność materialną za powierzone jej pieniądze i inne wartości , zobowiązuje się do przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia operacji kasowych i ponoszenia odpowiedzialności za ich naruszenie .

Dowody:

umowa o pracę z dnia 1 grudnia 1999 roku , k. 32-34 akt

deklaracja z dnia 22 grudnia 1999 roku , k. 37 akt

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

Jednocześnie G. R. oraz D. K. (1) były zatrudnione w firmie (...) S.A. we W. przy ul. (...) na stanowisku kasjerek .

Stoiska firmy (...) , znajdowały się w tym samym miejscu co stoiska firmy (...) SA , z tymże że obejmowały I i II piętro . Obsługę kasową przez pierwsze dwa miesiące 1999 roku (...) Sp. z o.o. prowadziła M. B.. Dokumentację księgową w tym zakresie M. B. sporządzała ręcznie , nie było wdrożonego systemu komputerowego .

Dowody:

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

zeznania świadka M. B. , k. 191 , 568-571 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R. , k. 270,292-297, 431-433 akt

Kasa firmy (...) znajdowała się na I i II piętrze budynku przy ul. (...) . Kasę znajdującą się na II piętrze obsługiwała D. K. (1) oraz M. B. , drugą kasę znajdującą się na I piętrze obsługiwała G. R.. Jednocześnie osoby pracujące w tychże kasach , D. K. (1) , M. B. , G. R. zajmowały się obsługą kasową firmy (...) SA.

Po przyjęciu przez kasjerki D. K. (1) oraz M. B. zapłaty za dany towar w ramach zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. , był przez nie wystawiany dowód (...) - kasa przyjmie w trzech egzemplarzach , jeden z nich był wydawany kupującemu , dwa pozostałe były przekazywane do kasy na I piętrze , którą obsługiwała G. R. . G. R. jeden z tych dowodów KP wraz z rachunkami ze stoisk , ręczną kontrolką i ręcznym raportem kasowym przekazywała do księgowości za pośrednictwem asystentki T. W. . G. R. trzeci dokument KP pozostawiała w kasie obsługiwanej firmy.

Na początku działalności firmy (...) księgowość prowadziła firma zewnętrzna E. & J. , później z uwagi na nieprawidłowości , księgowość tą objęła M. G. (1) , począwszy od 1 lutego 2000 roku w ramach wykonywania czynności na rzecz firmy konsultingowo –rozliczeniowej (...).

M. G. (1) w ramach świadczonych usług na rzecz D. & M. na podstawie dokumentacji księgowej przedstawianej jej przez G. R. dokonywała wpisów do prowadzonej wersji komputerowej.

Dowody:

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

zeznania świadka M. G. (1) , k. 4-5 , 445-448 akt

zeznania świadka B. Z. (1) , k. 8-9 , 511-516 akt

zeznania świadka K. D. (1) , k. 203 akt

zeznania świadka T. W. , k. 1-2, 149-150 ,526-531 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

Zmiana osoby pracującej w danej kasie firmy (...) nie powodowała konieczności sporządzenia protokołu przekazania kasy oraz dokonania jej rozliczenia . Powyższe następowało jedynie poprzez przeliczenie gotówki w kasie oraz jej przekazanie ze specyfikacją osobie w danym momencie pełniącej funkcję kasjerki .

D. K. (1) podczas nieobecności G. R. , min. w marcu 2000 roku oraz w okresie 8 -24 sierpnia 2000 roku zastępowała ją wykonując pracę w kasie na I piętrze na rzecz firmy (...) . Wówczas G. R. przeliczała gotówkę w kasie i przekazywała ją D. K. (1) , dokumentując stan gotówki w zeszycie . G. R. przekazywała przy tym D. K. (1) klucze do pomieszczenia kasy na I piętrze oraz do znajdującego się tam sejfu. D. K. (1) podczas zastępowania G. R. nie sporządzała dekadowych raportów kasowych. Sporządzoną przez siebie dokumentację w zakresie obsługi kasy w zastępstwie G. R. , w tym zestawienie kontrolki sprzedaży przekazywała G. R. po jej powrocie do pracy , która na jej podstawie sporządzała dekadowe raporty kasowe . Przekazanie dokumentacji kasowej G. R. przez D. K. (1) nie znalazło odzwierciedlenia w żadnej dokumentacji sporządzonej na tą okoliczność .

Dowody:

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

Zdarzały się sytuacje , iż do kasy firmy (...) były przekazywane faktury dokumentujące sprzedaż towaru , które następnie były anulowane lub na których nie było podpisu klienta , iż rezygnuje on z dokonanego zakupu. T. W. w takich sytuacjach przedstawiał oświadczenie , z którego wynikała rezygnacja klienta z zakupu .

Dowody:

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

Dnia 6 października 2000 roku G. R. wystawiła dowód wpłaty KP nr (...) dokumentujący wpłatę 20.161 zł za meble przez U. K. . Wpłata tych pieniędzy miała nastąpić w miejscu zamieszkania klienta .

Dnia 20 października 2000 roku T. W. oświadczył , iż powyższy dowód KP powinien być anulowany z powodu nie dościsła transakcji do skutku , z powodu wadliwego towaru klient odmówił jego przyjęcia .

Dowód ten nie został wprowadzony do ewidencji księgowej , do kontrolki sprzedaży za dzień 6 października 2000 roku .

Dowody:

dowód Kp nr (...) z dnia 6 października 2000 roku , k. 84 akt ,

wyjaśnienie T. W. z dnia 20 października 2000 roku , k. 84 akt

zeznania świadka T. W. , k. 526-531akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

kontrolka sprzedaży za dzień 6 października 2000 roku , tom II dowodów rzeczowych

Do pomieszczenia kasy (...) Sp. z o.o. znajdującego się na II piętrze miały dostęp osoby ją obsługujące : D. K. (1) oraz M. B. . Obie te osoby posiadały klucze do tegoż pomieszczenia . Klucz do pomieszczenia kasy na I piętrze , gdzie pracowała G. R. był jeden, był on przekazywany pomiędzy G. R. i D. K. (1) w zależności od tego kto w danym momencie obsługiwał tą kasę. W pomieszczeniu kasowym na I piętrze znajdowała się kasa pancerna , klucze do tej kasy były w jednym egzemplarzu , były one przekazywane pomiędzy G. R. a D. K. (1) , w zależności od tego która z tych osób tą kasę obsługiwała.

Dowody:

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

zeznania świadka R. W. , k. 93-94 akt

zeznania świadka M. B. , k. 191 , 568-571 akt

zeznania świadka B. Z. (1) , k. 8-9 , 511-516 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

W firmie (...) praktykowano zapłatę za zakupiony przez klienta towar w miejscu jego zamieszkania . Po dostarczeniu towaru dostawca pobierał gotówkę , którą był zobowiązany wpłacić do kasy firmy . Na okoliczność takich transakcji był prowadzony zeszyt , w którym dokumentowano wpłaty przez dostawców. Wpłaty te dostawca potwierdzał złożonym odpisem , podpis również był umieszczany przez kasjera na dowód otrzymania wpłaty mu przekazanej. Stosowano praktykę wystawiania przez kasjerki dowodów Kp stwierdzających uprzednią wpłatę gotówki do kasy firmy podczas kiedy faktycznie taka wpłata w momencie wystawienia dokumentu nie miała miejsca.

Dowody:

zeznania świadka D. K. (1) , k. 86-89 , 151-152 , 195 , 464-468 akt

zeznania świadka M. B. , k. 191 , 568-571 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

W inwentaryzację w dniu 17 października 2000 roku przeprowadziła M. K. oraz M. G. (1). Stan kasy według raportu kasowego nr 29 z dnia 16.10.2000r. sporządzonego przez G. R. wyniósł 156 806,36 zł, zaś po przeprowadzeniu spisu rzeczywisty stan kasy wynosił 15 745 zł, tym samym powstała różnica pomiędzy stanem udokumentowanym raportem kasowym nr 29 a spisem z natury wynosząca 141 061,36 zł. Na okoliczność powyższej inwentaryzacji został sporządzony protokół kontroli stanu kasy .

Dowody:

protokół kontroli stanu kasy z dnia 17 października 2000 roku , k. 5a akt ,

zeznania świadka M. K. , k. 91-92 , 206 , 462-463 akt

zeznania świadka M. G. (1) , k. 4-5 , 445-448 akt

zeznania świadka B. Z. (1) , k. 8-9 , 511-516 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

Dnia 18 października 2000 roku T. W. w związku ze stwierdzeniem niedoboru w kasie spółki (...) po przeprowadzeniu inwentaryzacji w dniu 17 października 2000 roku zawiesił G. R. oraz D. K. (1) od dnia 19 października 2000 roku w czynnościach służbowych aż do momentu wyjaśnienia sprawy.

Dowody:

pismo z dnia 18 października 2000 roku T. W. , k. 30 akt

pismo z dnia 18 października 2000 roku T. W. , k. 36 akt

zeznania świadka T. W. , k. 1-2, 149-150 ,526-531 akt

zeznania świadka B. Z. (1) , k. 8-9 , 511-516 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

Zamki do kasy pancерnej znajdującej się w pomieszczeniu kasowym firmy (...) funkcjonowały poprawnie , na częściach składowych tych zamków nie ma żadnych śladów wskazujących , że były one otwierane wytrychami lub innymi kluczami niż klucze do nich przeznaczone , nie można ustalić czy klucze dostarczone wraz z zamkami służyły na wzór do wykonywania kluczy dodatkowych.

Dowody:

opinia z przeprowadzonych badań mekhanoskopijnych z Laboratorium (...) we W. , k. 102-103 akt

Nieczytelny podpis widniejący w obrębie pieczętki o treści „ Kasjer G. R., na zestawieniu kontrolki oznaczonym „ (...)” , nieczytelny podpis widniejący w obrębie pieczętki o treści „ Kasjer G. R., na zestawieniu KP oznaczonym „ (...)” , nieczytelny podpis widniejący w obrębie pieczętki o treści „ Kasjer G. R., na zestawieniu KW oznaczonym „ (...)” , nieczytelny podpis widniejący w obrębie pieczętki o treści „ Kasjer G. R., na zestawieniu kont oznaczonym „ (...)” , nieczytelny podpis widniejący w obrębie pieczętki o treści „ Kasjer G. R., na zestawieniu wpłat oznaczonym „ (...)” nie kwalifikują się do badań graficzno-porównawczych , ze względu na bardzo uproszoną formę w przedmiotowych podpisach , co nie pozwala na wyodrębnienie wyuczonych i utrwalonych właściwości graficznych , które dałyby podstawę do podjęcia zleconych badań graficzno-porównawczych.

Dowody:

opinia wydania na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z dnia 10 maja 2011 roku K. W. , k. 320-329 akt

Dokumenty : „(...)”-dotyczący zestawienia KW , „(...)” , dotyczący zestawienia kont , „(...)” dotyczący zestawienia wpłat , „ (...)” dotyczący zestawienia kontrolki dotyczą raportu kasowego nr 19 za okres od 1 do 10 lipca 2000 roku sporządzonego przez G. R.. G. R.sporządziła i podpisała kontrolki sprzedaży za okres od 1 do 10 lipca 2000 roku.

Dowody:

dokumentacja dotycząca raportu kasowego nr 19 za okres od 1 do 10 lipca 2000 roku , tom I dowodów rzeczowych

W okresie od 8 sierpnia 2000 roku do 24 sierpnia 2000 roku G. R. jako pracownik (...) S.A. , zatrudniona od 1 listopada 1993 roku przebywała na urlopie wypoczynkowym . W tym samym okresie czasu G. R. przebywała na urlopie wypoczynkowym w firmie (...).

Dowody:

zaświadczenie z dnia 26 maja 2011 roku , k. 357 akt

karta ewidencji czasu pracy , k. 358 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

G. R. w ramach wykonywanych obowiązków na stanowisku kasjera w (...) SA sporządzała raporty kasowe obejmujące okres 10 dni , na podstawie przedstawianej jej dokumentacji kasowej . W raportach tych była zobowiązana ujmować przychody i rozchody w danym okresie rozliczeniowym , ustalać stan kasy , poprzedni i bieżący . Raporty te podlegały sprawdzeniu , początkowo przez zewnętrzną firmę obsługującą E. & J. a następnie przez M. G. (1) .

G. R. zobowiązana była również do wpłacania środków pieniężnych na konto spółki (...) prowadzone w Banku (...) , którego placówka znajdowała się w tym samym budynku co D. & M. , przy ul. (...) we W. .

Dowody:

zeznania świadka B. Z. (1) , k. 8-9 , 511-516 akt

zeznania świadka T. W. , k. 1-2, 149-150 ,526-531 akt

informacja T. W. z dnia 29 lutego 2000 roku , k. 39 akt

wyjaśnienia oskarżonej G. R., k. 270,292-297, 431-433 akt

W zestawieniu raportów kasowych od 1 kwietnia 2000r. do momentu sporządzenia inwentaryzacji w dniu 17 października 2000r. ujęto następujące wartości :

Wyszczególnienie Wartość Stan kasy

przychody rozchody poprzedni obecny

1 Raport kasowy nr 10 za okres **01.04.2000r.-10.04.2000r.**

99 596,40 121 258,00 70 818,08 49 156,48

raport kasowy sporządziła G. R., brak podpisu osoby sprawdzającej. W rozchodach ujęto wpłatę do banku dokonaną w dniu 11.04.2000r. kwotę **62.700 zł.**

Z kontrolki sprzedaży nr 91 wynika , iż dnia 11.04.2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży w tym dniu wynosiła 25 935 zł , z zestawień KP wynika , iż w dniu 11 kwietnia 2000 roku wpłacono 2640,47 zł – łącznie 28.675,47 zł .

2 Raport kasowy nr 11 za okres **11.04.2000r.-20.04.2000r.**

233 089,82 206 877,00 49 156,48 75 369,70

raport kasowy sporządziła G. R., brak podpisu osoby przy poprawkach przychodów i rozchodów

3 Raport kasowy nr 12 za okres **21.04.2000r.-30.04.2000r.**

94 432,43 98 950,00 75 369,70 70 852,13

raport kasowy sporządziła G. R., brak podpisu osoby sprawdzającą. W rozchodach ujęto kwotę 70 700 zł odprowadzoną do banku w dniu 02.05.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 109 wynika , iż dnia 2.05.2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży w tym dniu wynosiła 7988 zł , z zestawień KP wynika , iż w dniu 2 maja 2000 roku wpłacono 4150 zł – łącznie 12 138 zł .

4 Raport kasowy nr 13 za okres **02.05.2000r.-10.05.2000r.**

108 313,43 117 748,00 70 852,13 61 417,56

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w wysokości 24 800 zł dokonaną w dniu 11.05.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 116 wynika , iż dnia 11.05.2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży w tym dniu wynosiła 22013 zł , z zestawień KP wynika , iż w dniu 11 maja 2000 roku wpłacono 2500 zł – łącznie 24.513 zł .

5 Raport kasowy nr 14 za okres **11.05.2000r.-20.05.2000r.**

225 747,00 206 439,00 61 417,56 80 725,56

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w wysokości 111. 700 zł dokonaną w dniu 22.05.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 125 i 126 wynika , iż dnia 21-22 maja 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 18995 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków wynosiła 5444 zł – łącznie 28.675,47 zł .

6 Raport kasowy nr 15 za okres **21.05.2000r.-31.05.2000r.**

108 668,00 134 238,00 80 725,56 55 155,56

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w kwocie 78 500 zł dokonaną w dniu 02.06.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 134 i 135 wynika , iż dnia 1-2 czerwca 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 20181 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków wynosiła 10604 zł – łącznie 30785 zł .

7 Raport kasowy nr 16 za okres **01.06.2000r.-10.06.2000r.**

95 694,27 92 102,00 55 155,56 58 747,83

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1)

8 Raport kasowy nr 17 za okres **11.06.2000r.-20.06.2000r.**

127 336,28 105 442,00 58 747,83 80 642,11

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w kwocie 31 000 zł dokonaną w dniu 23.06.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 153 wynika , iż dnia 21 czerwca 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 11420 zł , nr 154 z 23 czerwca 2000 roku kwota 51652 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków wynosiła za 21 i 23 czerwca 2000 roku 8767 zł – łącznie 60419 zł .

9 Raport kasowy nr 18 za okres **21.06.2000r.-30.06.2000r.**

181 845,25 183 619,00 80 642,11 78 868,36

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w kwocie 53 400 zł dokonaną w dniu 03.07.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 162,163,164 z 1,2 i 3 lipca 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła łącznie 7811 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków wynosiła za 3 i 2 lipca 2000 roku 4314 zł – łącznie 12.125 zł .

10 Raport kasowy nr 19 za okres **01.07.2000r.-10.07.2000r.**

79 210,00 83 545,00 78 868,36 74 533,36

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w kwocie 49 000 zł dokonaną w dniu 11.07.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 171 wynika , iż dnia 11 lipca 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 8870 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków wynosiła 2900 zł – łącznie 11.770 zł .

11 Raport kasowy nr 20 za okres **11.07.2000r.-20.07.2000r.**

224 689,84 219 582,50 74 533,36 79 640,70

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w kwocie 58 800 zł dokonaną w dniu 21.07.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 180 wynika , iż dnia 21 lipca 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 15372 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków dnia 21 lipca 2000 roku wynosiła 2100 zł – łącznie 17472zł .

12 Raport kasowy nr 21 za okres **21.07.2000r.-31.07.2000r.**

178 130,00 194 262,00 79 640,70 63 508,70

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W raporcie ujęto kwoty dotyczące sierpnia 2000r., tj.: 3 000 zł z dnia 01.08.2000r., 101 200 zł wpłatę do banku z dnia 02.08.2000r.,

Z kontrolki sprzedaży nr 191 wynika , iż dnia 1 sierpnia 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 18764 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków dnia 1 sierpnia 2000 roku wynosiła 2600 zł – łącznie 21364 zł .

13 Raport kasowy nr 22 za okres **01.08.2000r.-10.08.2000r.**

184 162,05 123 365,00 63 508,70 124 305,75

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1)

14 Raport kasowy nr 23 za okres **11.08.2000r.-20.08.2000r.**

108 483,16 146 717,00 124 305,75 86 071,91

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1).w rozchodach ujęto wpłatę do banku z dnia 25.08.2000r.w wysokości 89 400 zł.

Z kontrolki sprzedaży nr 21-215 wynika , iż dnia 21-25 sierpnia 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 83773,43 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków za okres od dnia 21 do 25 sierpnia 2000 roku wynosiła 27300 zł – łącznie 111073,43 zł .

15 Raport kasowy nr 24 za okres **21.08.2000r.-31.08.2000r.**

190 674,43 175 108,43 86 071,91 101 637,91

raport kasowy sporządziła G. R.. W rozchodach ujęto dowód KP 48/2000 na wpłatę 2 000 zł w dniu 01.03.2000r. Odbiór potwierdziła M. K. oraz dowód wpłaty kwoty 61900 zł .

Z kontrolki sprzedaży nr 221-224 wynika , iż w okresie od 1 do 4 września 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 41958 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków za okres od 1 do 4 września 2000 roku wynosiła 24.373 zł – łącznie 66331 zł .

16 Raport kasowy nr 25 za okres **01.09.2000r.-10.09.2000r.**

123 390,09 120 492,00 101 637,91 104 536,00

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto dowód KP 35/2000 na kwotę 2 500 zł z dnia 13.09.2000r. Odbiór tej kwoty potwierdziła M. K.. Ujęto również dowód wpłaty na kwotę 49.100 zł wpłacony dnia 13 września 2009 roku

Z kontrolki sprzedaży nr 231-233 wynika , iż w okresie od 11 do 13 września 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 5725 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków za okres od 10 do 13 września 2000 roku wynosiła 38842 zł – łącznie 44567 zł .

17 Raport kasowy nr 26 za okres **10.09.2000r.-20.09.2000r.**

170 732,00 166 275,90 104 536,00 108 992,10

raport kasowy sporządziła G. R., brak osoby sprawdzającej. W raporcie ujęto (...) na kwotę 3 000 zł, potwierdziła M. K.. Ujęto również dowód wpłaty do banku na kwotę 60.400 zł z dnia 22 września 2000 roku .

Z kontrolki sprzedaży nr 240-241 wynika , iż w okresie od 21 do 22 września 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 25833 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków za okres od 21 do 22 września 2000 roku wynosiła 10020 zł – łącznie 36853 zł .

18 Raport kasowy nr 27 za okres **21.09.2000r.-30.09.2000r.**

224 270,00 212 923,00 108 992,10 120 339,10

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W raporcie ujęto kwotę 108 600 zł wpłaconą do banku w dniu 03.10.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 250-252 wynika , iż za okres od 1 do 3 października 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 20.986,72 zł , z zestawień KP wynika , iż kwota zadatków za okres 1 do 3 października 2000 roku od wynosiła 20063 zł – łącznie 43049,72 zł .

19 Raport kasowy nr 28 za okres **01.10.2000r.-10.10.2000r.**

300 263,86 332 867,60 120 339,10 87 735,36

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1). W rozchodach ujęto wpłatę do banku w wysokości 116 600 zł w dniu 11.10.2000r.

Z kontrolki sprzedaży nr 260 wynika , iż za okres dnia 11 października 2000 roku kwota uzyskana ze sprzedaży wynosiła 14371 zł , w tym zadatki 13279 zł .

20 Raport kasowy nr 29 za okres **11.10.2000r.-16.10.2000r.**

230 534,00 161 463,00 87 735,36 156 806,36

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1).

21 Raport kasowy nr 30 za okres **17.10.2000r.-18.10.2000r.**

51 162,04 66 937,00 156 806,36 -141 061,40

raport kasowy sporządziła G. R., sprawdziła M. G. (1).

Dowody :

raporty kasowe od nr 10 do nr 30 za rok 2000 , tom I-II , w załączeniu

wyjaśnienia oskarżonej G. R. , k. 577-579 akt

Wskazane w raportach kasowych od nr 10 do 30 przychody zostały określone na podstawie wartości wskazanych w kontrolce sprzedaży za dany okres (płatność gotówką) , obejmujący okres 10 dni oraz wartości wynikających z zestawienia dowodów wpłat . Podany w tychże raportach rozchód obejmował wartości wynikające z zestawienia płatności dokonywanych kartą płatniczą – zapłata bezgotówkowa oraz zestawienia wpłat dokonywanych min. do banku .

Kontrolki sprzedaży były sporządzane głównie przez G. R. , ujmowały informacje co do wartości dokonanej sprzedaży danego dnia , sposobu płatności (gotówka , zaliczka , kredyt , przelew , czeki) , wniesionych zadatków . Do kontrolek sprzedaży nie załączono dowodów źródłowych – faktur VAT , rachunków dokumentujących daną transakcję .

Kontrolki sprzedaży sporządzała także D. K. (1). D. K. (1) sporządziła kontrolki sprzedaży z dnia 25,24,23,21,20,19 czerwca 2000 roku , z dnia 28,27,26,25,22,21,16 kwietnia 2000 roku , z dnia 30 ,27,26,19,18,17,16 maja 2005 roku , z dnia 8 , 7, 10 ,24, 21 , 25,26 sierpnia 2000 roku , z dnia 18, 17, 16, 15, 14, 20 września 2000 roku ,z dnia 13,10,9, 8,7 października 2000 roku.

Kontrolki sprzedaży były również sporządzane przez inne osoby , nie posiadały jednak informacji pozwalających na stwierdzenie osoby je sporządzającej. Dotyczy to kontrolki sprzedaży z dnia 9,11,14,15,16 ,22, 23 sierpnia , 5 , 6 października 2000 roku .

Dowody :

raporty kasowe od nr 10 do nr 30 za rok 2000 wraz z załączoną dokumentacją , tom I-II , w załączeniu

wyjaśnienia oskarżonej G. R. , k. 577-579 akt

W raporcie kasowym nr 30 za okres 17.10.2000r.-18.10.2000r. mylnie ujęto stan kasy poprzedni i obecny, błędnie ustalono poziom przychodów i rozchodów-nie uwzględniając faktycznego stanu gotówki w kasie stwierdzonego komisyjnie w dniu 17.10.2000r. w kwocie 15 745 zł.

Analizując dokumentację źródłową należy stwierdzić, że stosowaną praktyką było ujmowanie bankowych dowodów wpłaty dokonywanych w okresie późniejszym w raportach kasowych sporządzonych za okresy wcześniejsze (16 raportów kasowych od nr 10 do nr 28, z wyłączeniem raportów nr 11, 16 i 22). Należy tę praktykę ocenić jako nieprawidłową, stosowanie takich zasad świadczy również o braku kontroli nad obrotem gotówkowym w spółce. Raporty kasowe były sporządzane w spółce za okresy dekadowe. Jak wynika z w/w wartości w raportach kasowych ujmowano bankowe dowody wpłaty z datą późniejszą niż dzień kończący dekadę.

Ze względu na opis gospodarki kasowej a także stan dokumentacji źródłowej należy podkreślić, że:

- a) raporty kasowe były sporządzane na podstawie odrębnie sporządzanych zestawień nie zaś w oparciu o dokumenty źródłowe. Nie funkcjonował system komputerowy rozliczania kas. Brak przestrzegania podstawowych zasad gospodarki kasowej.
- b) brak formalnych uregulowań w zakresie gospodarki kasowej (instrukcja kasowa, zasady obrotu gotówkowego).
- c) kasa nie została przejęta przez kasjerki na podstawie protokołu przekazania kasy (inventaryzacja kasy).
- d) brak jakichkolwiek dokumentów świadczących o przeprowadzeniu inventaryzacji kasy na ostatni dzień roku 1999/ początek roku 2000.
- e) brak dowodów przekazywania kasy w sposób formalny (komisyjny) w przypadku nieobecności kasjera.
- f) brak jakiegokolwiek kontroli dokumentów ze strony służb księgowych. Zapisy podane w raportach kasowych mają swoje odzwierciedlenie w wydrukach raportu dziennik częściowy-kasa główna. Nikt nie oceniał zasadności merytorycznej i poprawności zapisów.
- g) oprócz obrotu gotówkowego w dokumentach źródłowych znajdują się zdarzenia nieobejmujące płatności gotówkowych (płatności kartą płatniczą, opłaty pobierane w domu klienta). Brak wyodrębnienia typowych operacji gotówkowych mógł powodować błędy rozliczeniowe , tym bardziej, że na podstawie wyłącznie dokumentacji obrotu gotówkowego nie można ustalić poziomu zwrotów zakupionych towarów (np. z tytułu reklamacji), jak również rezygnacji z wcześniej zamówionego towaru (w dokumentacji uwzględniano faktury pro-forma).
- h) brak dokumentów świadczących o jakichkolwiek inventaryzacji kontrolnych kasy (trudne do wytłumaczenia, zwłaszcza przy utrzymywaniu tak wysokich sald gotówki).
- i) brak dokumentów świadczących o inventaryzacji towarów i materiałów na koniec 1999r.
- j) brak współodpowiedzialności materialnej osób wspólnie prowadzących kasę.
- k) brak jednoznaczności w opisywaniu dokumentów (wykluczające się zapisy na fakturach: płatność gotówką/płatność przelewem).

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, jak również zastrzeżenia związane z wiarygodnością podpisów na dokumentach zestawienie kontrolki (...), zestawienie kont A1/63-68/07, zestawieniu KW (...), zestawieniu KP A1/63-59/07) należy określić, że materiał dowodowy nie pozwala na wyliczenie poziomu niedoboru.

Dowody :

opinia biegłego sądowego B. L. , k. 613-641 akt

zeznania biegłego sądowego B. L. , k.655-658 akt

W dokumentach źródłowych za styczeń , luty 2000 roku , za II dekadę stycznia 2000 roku brak jest faktur na 56 % wartości sprzedaży , na kwotę 47376,50zł , za III dekadę stycznia 2000 roku brak jest faktur na 22,7 % wartości sprzedaży , za I dekadę lutego 2000 roku brak jest faktur na 33 % wartości sprzedaży.

Raporty kasowe za okres I kwartału 2000 roku nie wykazują śladu przeprowadzenia kontroli przez dyrekcję D. & M. . Na fakturach dokonywano sprzecznych zapisów (na górze faktury „karta płatnicza” na dole faktur „ zapłacono gotówką „)

Prawidłowego i kompletnego zbadania całości dokumentacji księgowej D. & M. za okres 9 miesięcy nie da się przeprowadzić , składają się na to braki kompletu dokumentów jak i liczne wątpliwości co do sposobu zinterpretowania niejednoznacznej ich treści.

Biegły sądowy E. Z. stwierdził w swojej opinii wysokość niedoboru lecz opierał się wyłącznie na danych wykazanych w raportach dekadowych , bez wnikania w treść i formę dokumentów pierwotnych .

Dowody :

opinia biegłego sądowego M. S. , k. 121-123 akt

G. R. , ur. (...), posiada wykształcenie średnie , obecnie pozostaje na emeryturze . Oskarżona nie była karana sędownie.

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonej G. R. - k. 269 akt

dane o karalności – k. 574 akt

Oskarżona **G. R.** zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak też przed Sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

W dniu 26 listopada 2010 r. oskarżona wyjaśniła , iż była zatrudniona w firmie (...) SA na cały etat na stanowisku kasjerki , kiedy powstała firma (...)w 1999 roku , począwszy od grudnia 1999 roku została zatrudniona na ½ etatu na stanowisku kasjera. W (...) SABA wdrożony system komputerowy wraz z rozliczeniem ręcznym natomiast w D.& M. takiego nie było a kasa była przez nią rozliczana na podstawie sporządzonych przez nią dokumentów . Na skutek podjętej interwencji została zatrudniona M. G. (1), która miała rozliczać i prowadzić księgowość . Dodatkowo zgłaszała dyrektorowi W. konieczność codziennej konfrontacji ze stoiskiem sprzedażowym na okoliczność zgodności , rozmowy te jednak nie odniosły pozytywnego rezultatu, ponadto wnioskowała o przyjmowanie zaliczek od klientów na poczet zamawianego towaru , zależało jej aby były to druki ściślego zarachowania , co również nie zostało załatwione . W firmie (...) nie było inkasenta , o co również wnosiła , pieniądze były przez jakiś czas , do czerwca 2000 roku odbierana przez asystentkę Dyrektora W.. W tym czasie była również prowadzona sprzedaż klientom towaru z zapłatą w miejscu jego zamieszkania , konwojent wówczas jechał z towarem do domu a następnie przywoził pieniądze z rachunkiem do kasy , rachunki już wcześniej były stemplowane „ zapłacono „ , na polecenie dyrektora . Jeżeli klient rezygnował , to wówczas stoisko wystawiało korektę , na której to podstawie był anulowany rachunek wystawiony wcześniej i wtedy o tą wartość zmniejszało się saldo kasy . W ocenie oskarżonej w oparciu o dokumentację kasową nie można stwierdzić jednoznacznie niedoboru i uznać , iż powstał on w kasie . Kasa bowiem nie tworzyła dokumentów sprzedaży , reklamacji i faktur korekt oraz opłaty transportowej . W jej ocenie aby stwierdzić niedobór należy dokonać spisu z natury stoiska , magazynu i zestawień to z rozliczeniem z kasy . Oskarżona podniosła , iż na bałagan w firmie wpływały : brak korekt rachunków ze sprzedaży u klienta , brak konfrontacji jej dokumentów ze stoiskiem , brak księgowej która by z nią pracowała , brak inkasenta co powodowało , wysokie salda w kasie w ciągu kilku dni . G. R. zaprzeczyła aby fałszowała dokumentację , zestawień dokonywała na podstawie dokumentów źródłowych które były dołączane do załączników . Oskarżona zakwestionowała dokumentację załącznik nr (...), załącznik (...), załącznik nr (...), załącznik (...), załącznik 2e (...) stwierdzając , iż nie są tam ujęte jej podpisy , gdyż podpisuje się pełnym nazwiskiem , co obrazują inne dokumenty . Wskazała nadto , iż w okresie od 8 do 28 sierpnia 2000 roku przebywała na urlopie wypoczynkowym i wówczas zastępowała ją D. K. (1). Po powrocie z urlopu natomiast wprowadzała dokumentację wstecz. (k.292-297 akt)

W toku postępowania przed Sądem oskarżona G. R. nie przyznając się do zarzucanego jej czynu , podtrzymała dotychczasowe wyjaśnienia złożone w sprawie , nadto podała , iż kiedy została zatrudniona w ogóle nie otrzymała żadnych powierzonych obowiązków, zlecono jej przyjmowanie pieniędzy do D. & M. , dopiero w późniejszym terminie taki zakres otrzymała. Nie podpisywała również umowy o odpowiedzialności materialnej , nie było jej to przekazywane remanentem , rozliczała kasę na podstawie tego co przyjmowała , rachunki i korekty sporządzały natomiast osoby na stoisku. Odnośnie obiegu dokumentacji oskarżona wskazała , iż kiedy dany klient kupował towar, przychodził na stoisko, dostawał rachunek, z którym przychodził do kasy, płacił w kasie , pieniądze te przyjmowała , przy czym pieniądze te przyjmowała również pani B. i pani K.. Pieniądze te były przechowywane w kasie , co jakiś czas przychodził

dyrektor i prosił aby wpłacić pieniądze do banku. Zarzuciła, iż niejednokrotnie sama oraz inne kasjerki nosiły wysokie sumy ponieważ dyrektor twierdził, że nie ma pieniędzy na inkasenta. Z (...) SA przyjeżdżał natomiast inkasent i zabierał pieniądze. Oskarżona wyjaśniła, iż była zatrudniona w (...) SA na cały etat, a nadto na 1/4 etatu w D. &M., w jednym czasie i pracę tą miała wykonywać w 9 godzinach dziennie. W jednej jej kasie znajdowały się dwie firmy. Kiedy przyjmowała pieniądze, była kasa fiskalna i rachunek klienta, który był rejestrowany w kasie fiskalnej. W (...) SA była pełna kasa i wszystko przechodziło dodatkowo przez komputer czyli wszystko było wprowadzane w system komputerowy i do tego była prowadzona dokumentacja pisemna. W D. &M. była natomiast prowadzona tylko dokumentacja pisemna, nie było systemu komputerowego, sporządzała natomiast tam raporty kasowe 10-cio dniowe, w których wpisywała zestawienia wszystkich rachunków, zestawienia płatnościami kart. W raportach 10-cio dniowych były ujmowane również dokonywane wpłaty do banków, do raportów tych były podłączane dokumenty. Klient otrzymywał z pokwitowaniem fakturę, rachunek fiskalny był podłączany pod dokumenty. W kasie pracowała sama, nikt jej nie pomagał, jedynie pani K. podpisywała jej dokumenty za zgodność i zwracała je później. Pani K. była zatrudniona niby na stanowisku księgowej. Zarzuciła, iż kiedy przebywała na urlopie wypoczynkowym nikt się nie zainteresował kasą, ani wtedy kiedy odchodziła na urlop ani kiedy z niego powróciła, nie zostało dokonane przekazania kasy, jedynie zostały przeliczone z D. K. (1) pieniądze. Pieniądze wpłacone do kasy przechowywała w zamkniętym sejfie, podczas dnia pracy natomiast w kasetce, do której dostęp i dostęp do kluczy od tej kasetki posiadała ona oraz D. K. (1). Kluczami tymi wymieniała się z D. K. (1) i były one przechowywane w domu jej lub D. K. (1) w zależności do tego kto był w danym dniu w pracy. Kiedy została zatrudniona jako kasjer w firmie (...) nie przejmowała kasy od R. -B., przekazano jej wówczas pieniądze. Oskarżona opisała również praktykę wystawiania tzw. faktur pro forma, dotyczyły one sytuacji w których dany klient płacił za dostarczony towar w domu, faktura ta jednak była księgowana, tak jakby zapłata za ten towar już nastąpiła i pieniądze znajdują się w kasie. Pieniądze natomiast przywozili konwojenci za dostarczeniu towaru, w tym zakresie nie było jednak ustalonej procedury, taki obieg dokumentów wprowadził dyrektor W.. Oskarżona zarzuciła, iż sprzedawane w D. meble były jedne z najdroższych mebli, na bardzo wysokie kwoty około 30-50 tys. a patrząc na braki w kasie, można by stwierdzić, że wartość może odpowiadać nawet jednemu kompletowi wypoczynku. Wskazała nadto, iż nikt jej nie informował, iż klient nie przyjmuje towaru lub go zwraca, wtedy powinien być wystawiony rachunek korygujący. Codziennie wieczorem była praktyka korygowania rachunków i raportów ze stoiskiem w zakresie (...) SA, w D.& M. takiej praktyki nie było. Stoiska D. &M. nie korygowały żądanej dokumentacji. W (...) SA była prowadzona procedura, że wszystko zdawały do kontroli, systemie co 10 dni, a później miesięcznie. D. &M. takiej procedury w ogóle nie stosował i nie prowadził. Oskarżona wyjaśniła nadto, iż kiedy były wystawiane rachunki na przelewy to pani K. w ogóle nie kazała ich fiskalizować, tzn., że nie przechodziło to przez kasę, przystawiono się pieczętkę, że zapłacono przelewem, dalszych procedur nie było i to czy przelew wpłynął z banku na konto firmy mogła sprawdzić tylko główna księgowa. W (...) SA robiło się zestawienie, że takie rachunki były płacone. Oskarżona nadto zarzuciła, iż na polecenie dyrektora W. wystawiła fakturę na wysoką kwotę, po czym przyniósł on pismo o rezygnacji klienta z towaru, była to informacja napisana na karteczce odręcznej. Nie otrzymała na to faktury korygującej, która by zesłała i spowodowała zmniejszenie kasy. Kiedy wróciła z urlopu sporządziła całą dokumentację za czas swojej nieobecności. Niejednokrotnie wskazywała dyrektorowi W., że są nieprawidłowości.

W dniu 10 lipca 2012 roku podczas rozprawy głównej oskarżona G. R. dodatkowo wyjaśniła po okazaniu jej raportu kasowego za okres od 11.05. 2000 roku do 20.05.2000 roku, iż, zestaw kontrolek, to było zestawienie rachunków, które wpływały do kasy. Rachunki te były przyjęciem gotówki, udzieleniem zwrotu gotówki, i było to robione na podstawie faktur, które wystawiły stoiska. Faktury te obrazowały sprzedaż towaru, ewentualnie zwrot towaru na podstawie faktury korygującej. Klienci przychodził z rachunkiem sprzedaży wystawionym przez stoisko i wówczas miała obowiązek przyjąć pieniądze z tego rachunku. Klient zawsze przychodził z fakturą, a jeśli była sprzedaż w domu to stemplowało się taki rachunek. Faktura była przynoszona jeśli towar jechał do domu do klienta i kiedy gotówka była przyjmowana w domu klienta. W takich przypadkach faktura taka również była uwzględniona w raporcie sprzedaży jednak pieniądze dostawca dostarczał później, czasami tego samego dnia albo dnia następnego, również te faktury stemplowali, co oznaczało, że zostało zapłacone - takie było polecenie pana dyrektora. Następne jest zestawienie „kp” - kasa przyjęcia, prawdopodobnie były to przedpłaty na zamówiony towar. Następnie jest zestawienie kart, tj. na jaką kwotę była płatność kartami. Zestawienie wpłat to były wpłaty do banku. Wpłaty do banku dokonywali kiedy zalecił im to dyrektor, nie było żadnego inkasenta. Wpłaty do banku były uwzględniane w raporcie, w tym przypadku wpłaty te

powinny obejmować okres od 11 do 20 dnia każdego miesiąca , jeśli wpłata była 22 dnia miesiąca to była ona ujmowana od 20 do 30 lub 31 dnia miesiąca czyli w następnym raporcie kasowym – tak było zawsze i nie pamiętam aby w tym zakresie były jakieś pomyłki. Saldo końcowe zawsze zostawało na końcu raportu danego dnia, raport kasowy składa się z 10 dni. Wpłaty do banku były dokonywane różnie, czasami codziennie, czasami co drugi czy trzeci dzień. Było również zestawienie „kw” - kasa wypłaci, to było zestawienie zwrotu zaliczki . Przychód do kasy to były zestawienia kontrolne i zestawienie „kp” - kasa przyjmie, a rozchodem było zestawienie wpłat i „kw” - kasa wypłaci . Na drugiej stronie również jest określony przychód i rozchód, określony jest również stan poprzedni. Przychód był na kwotę 225,747 zł, rozchód na 206,439 zł, stan poprzedni kasy wynosił 61,417 zł – jest to stan z poprzedniej dekady, czyli są to pieniądze, które powinny być w kasie i te pieniądze były w kasie rzeczywiście. Następnie jest ogólny stan przychodu czyli dodana kwota 225,747 zł plus 61,417 zł co dawało łączną kwotę 287,164 zł , później jest rozchód 206,439 zł co dawało, że w kasie powinno być 80,725 zł - i tyle było pieniędzy w kasie i pozostawało to na następną dekadę. Pieniądze te były przechowywane w sejfie. Po okazaniu oskarżonej zestawienia „kp” do tegoż raportu kasowego za okres od 11.05.-20.05.2000 roku wyjaśniła , iż są to

przedpłaty za meble, które klient zamawiał. Po okazaniu zestawienia „kw” do tegoż raportu kasowego za okres od 11.05.-20.05.2000 rok u wyjaśniła , iż dowody te dotyczą zwrotu zaliczek, rozliczenia zadatków. Odnośnie zestawienia kart do ww raportu kasowego oskarżona wyjaśniała , iż na podstawie paragonów z terminala rozliczała płatności kartą, pieniądze te nie wpływały do kasy, wpływały one bezpośrednio na konto firmy czego nie kontrolowały i nie rozliczały . Płatności kartą były uwzględniane w zestawieniu sprzedaży. Oskarżona wyjaśniała , odnośnie zestawienia kontrolki sprzedaży do tegoż raportu kasowego za okres od 11.05.-20.05.2000 roku , iż dotyczy ona wartości kontrolki sprzedaży, jest to gotówka rozliczana, zaliczka, kredyty, czeki bankowe, karty, usługi i zwrot gotówki – wszystko co miało miejsce danego dnia . W zakresie ujmowania wpłat do banku po okresie wskazanym w raporcie kasowym oskarżona podała , iż istotnie mogło do tego dochodzić a raport kasowy nie był sporządzony ostatniego dnia z niego wynikającego a dnia późniejszego .

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego **G. R.** odnośnie zarzucanego jej czynu Sąd uznał, że można dać im wiarę w zakresie w jakim znajdują one uzasadnienie i potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. W szczególności za wiarygodne Sąd uznał jej twierdzenia odnośnie okresu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. oraz w (...) SA . Nie budziły również wątpliwości Sądu wyjaśnienia oskarżonej G. R. odnośnie zakresu wykonywanej na rzecz tychże spółek pracy , na stanowisku kasjerki . Za wiarygodne Sąd uznał również te wyjaśnienia oskarżonej , które dotyczyły sposobu obiegu dokumentacji w firmach , w których była zatrudniona . Oskarżona przy tym wyraźnie rozróżniała sposób prowadzenia i funkcjonowania księgowości , dowodząc , iż w (...) SA była prowadzona pełna księgowość , wdrożony był system komputerowy w zakresie ewidencji kasy , codziennie dokonywano zestawienia sprzedaży z danymi wynikającymi z zestawienia kasy , co miesiąc dokonywano rozliczenia kasy , kasa była sprawdzana i kontrolowana przez księgową , obowiązywały procedury w zakresie przekazania kasy , co wynika również z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy na karcie począwszy od strony 73 . Odnośnie tych samych okoliczności w (...) Sp. z o.o. , oskarżona podała , iż księgowość była prowadzona ręcznie , jej osoba sporządzała dekadowe raporty kasowe , które to następnie były przekazywane do księgowości , nie było jednak w tym zakresie żadnych procedur kontroli , w tym kontroli wpływu środków na konto w sytuacji płatności bezgotówkowej. Oskarżona opisała również sposób funkcjonowania kas w firmie (...) , sposób dokumentowania wpłat przez klientów za zakupiony towar , fakt wpłacania pieniędzy przez pracowników firmy po dostarczeniu towaru do domu klienta . Powyższe wyjaśnienia znajdują potwierdzenie nie tylko w zeznaniach świadka D. K. (1) czy K. D. (2) ale przede wszystkim znajdują odzwierciedlenie w treści opinii biegłego sądowego B. L. . W tych okolicznościach Sąd nie znalazł podstawy do ich zakwestionowania , dając im wiarę .

W szczególności , świadek D. K. (1) tożsamo do wyjaśnień oskarżonej G. R. wskazywała , iż w firmie (...) w przeciwieństwie do firmy (...) SA nie było prowadzonej księgowości w formie elektronicznej , nie było programu komputerowego , dokumentacja kasowa była sporządzana jedynie ręcznie i podlegała początkowo kontroli przez zewnętrzny podmiot a następnie przez M. G. (1) , która to dokonywała kontroli na podstawie raportów 10-dniowych sporządzanych przez G. R.. Przejmowanie kasy w przypadku zastępstwa G. R., wg relacji tegoż świadka odbywało się

na podstawie przeliczenia środków finansowych zgromadzonych w kasie i wpisania tychże kwot w prowadzonym na tą okoliczność zeszycie , zeszyt ten jak wskazuje D. K. (1) został w kasie firmy (...). Świadek ten potwierdziła również wystawianie przez firmę faktur pro forma, które były przyjmowane w kasie na polecenie dyrektora W. . D. K. (1) nadto zrelacjonowała , iż zdarzały się sytuacje kiedy na polecenie dyrektora W. wystawiano dokument wpłaty środków za zakupiony towar , przy czym za towar ten zapłata miała dopiero nastąpić u klienta w domu. Dochodziło również do pomyłek w zakresie określenia czy za towar zapłata została dokonana gotówką czy przelewem , nadto wystawiane były faktury bez podpisu klienta , po czym były one anulowane na polecenie dyrektora W. .

W złożonych zeznaniach świadek K. D. (1) potwierdził powyższe okoliczności , wskazując , iż na samym początku w firmie (...) nie było instrukcji obiegu dokumentów, pracowały tam osoby , które nie miały doświadczenia w prowadzeniu księgowości, ewidencji , które powodowały błędy , co zdaniem świadka wpływało na ewidencję finansowo-księgową i stany magazynowe (203 akt) . Świadek spójne z relacją świadka D. K. (1) oraz relacją przedstawioną przez oskarżoną opisał sposób funkcjonowania kas w firmie (...) SA oraz (...) Sp. z o.o. . Zarzucił , iż w firmie (...) skupiono się na części sprzedażowej, zostawiając część finansową i organizacyjną na boku nadto , iż kontrola dokonywanych księgowości następowała przez firmę zewnętrzną jedynie na podstawie dostarczonych dokumentów. Potwierdził również fakt pobierania zapłaty za dostarczony towar w miejscu zamieszkania klienta .

Z treści opinii biegłego sądowego B. L. wynika natomiast , iż w dokumentacji księgowej były księgowane faktury pro forma , nie było również prawidłowo określone w dokumentacji stwierdzenie czy za dany towar płatności dokonano w formie gotówkowej czy bezgotówkowej . Biegła sądowa stwierdziła nadto fakt funkcjonowania w firmie (...) wydruków komputerowych z konta , co nie dowodzi o prowadzeniu ewidencji kasowej w ten sposób , przy użyciu programu komputerowego .

Za uzasadnione należy uznać, w ocenie Sądu również twierdzenia oskarżonej G. R. co do braku funkcjonowania procedur związanych z reklamacją , a więc i ze zwrotem towaru. Jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych , istotnie takie reklamacje były składane , towar za podstawie dowodu kp z dnia 6 października 2000 roku nie został przyjęty przez kupującego , zaś wystawiony rachunek przez G. R. miał zostać anulowany , na podstawie oświadczenia T. W. z dnia 20 października 2000 roku. Okoliczności te również w swojej opinii zawarła biegła sądowa B. L., stwierdzając odnośnie ewentualnych reklamacji , iż w analizowanych raportach kasowych , nie znalazła przypadku jakiegokolwiek rozliczenia z tytułu reklamacji zakupionego towaru i choć nie ma żadnych dokumentów świadczących, że takowe były, z doświadczenia można to wywnioskować , skoro D. M. to sklep i klient może choćby reklamować jakiś towar.

Wątpliwości Sądu budziły jednak wyjaśnienia oskarżonej G. R. , w których uzasadniała dokonywanie wpłat środków pieniężnych z danego okresu do banku , po okresie dekadowym co niejako miało być związane brakiem czasu na realizację powyższego . Relacja oskarżonej w tym zakresie nie jest logiczna , trudno bowiem uznać aby tak znaczne kwoty były przechowywane w kasie pancерnej w pomieszczeniu kasowym , podczas kiedy można było dokonać ich wpłaty do banku znajdującego się w tym samym budynku .

W istocie zatem Sąd dał wiarę oskarżonej G. R. w zakresie, w jakim jej wyjaśnienia odpowiadają ustalonym stanowi faktycznemu. Oskarżona G. R. próbowała przedstawić okoliczności , które mogły mieć znaczenie dla stwierdzenia czy i ewentualnie w jakiej wysokości powstał niedobór w firmie (...) . Wskazywała w jaki sposób powyższe winno być stwierdzone . Okoliczności te zostały w pełni uwzględnione w przedstawionej przez biegłą sądową B. L. opinii , o czym w dalszej części .

Zeznania świadka **T. W.** (k. 1-2, 149-150 ,526-531 akt) , ówczesnego dyrektora zarządzającego firmy (...) częściowo znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie , w tym w szczególności w postaci licznej dokumentacji , w tym finansowo –księgowej oraz zeznań świadków: M. G. (1) , B. Z. (1) . Świadek w swych zeznaniach opisał okoliczności w jakich to nastąpiło stwierdzenie niedoboru , podkreślając , iż to na jego wniosek została przeprowadzona inwentaryzacja w kasie prowadzonej przez G. R. oraz D. K. (1) kiedy to stwierdzono wysokie saldo gotówki w kasie , około 120.000 zł . Po stwierdzeniu tegoż faktu w dniu 3 października 2000 roku wedle relacji świadka wydał on powyższymi osobom pisemne zarządzenie , na mocy którego w kasie mogły pozostawiać

jedynie gotówkę w kwocie 1.000 zł , po tym fakcie kasjerki te zaczęły wpłacać na konto spółki gotówkę w różnych wysokościach , choć jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych wpłata nastąpiła dnia 3 października 2000 roku w kwocie 108.600 zł , w dniu 11 października 2000 roku w kwocie 116.600 zł . Pomimo podjętych przez niego działań saldo kasy nadal było wysokie w związku z czym została przeprowadzona inwentaryzacja , w dniu 17 października 2000 roku , gdzie stwierdzono niedobór. Niedobór ten jak zrelacjonował świadek został stwierdzony na podstawie dokumentów prowadzonych przez księgową spółki (...), która na bieżąco miała bezpośredni wgląd we wszystkie dokumenty świadczące o obrocie gotówki i środków pieniężnych w spółce w zestawieniu z kontrolą gotówki znajdującej się kasie. Na okoliczność przyczyn tego niedoboru rozmawiał z kasjerkami , które stwierdziły , iż może to być wynikiem błędów w dokumentacji , z powodu ich błędnego zaksięgowania . W ocenie świadka T. W. nie było jednak żadnych w tym zakresie błędów , choć , o czym w dalszej części błędy te zaistniały . Świadek potwierdził również fakt , iż do dnia 17 października 2000 roku nie było przeprowadzanej żadnej inwentaryzacji kasy , inwentaryzacja ta bowiem była przeprowadzana raz do roku , nadto iż w D. & M. nie było instrukcji obiegu dokumentów księgowych a księgowość firmy prowadziła firma zewnętrzna. T. W. w zakresie pracy świadczonej przez G. R. oraz D. K. (1) wychodził z założenia jakoby to miały się one kierować się takimi samymi zasadami jakimi kierowały się w firmie (...) SA. W jego ocenie kasjerki pracowały na programie sprzedaży wdrożonym przez spółkę (...), na potrzeby D. & M., pracowały na drukach kasa przyjęcie czyli „kp” oraz kasa wypłaci czyli „kw”, do tego były zaopatrzone w terminal do realizacji płatności kartami. Odnośnie procedury sprzedaży oferowanego towaru przez D. & M. T. W. wskazał , iż większość realizacji opierała się na zamówieniach a nie na sprzedaży mebli z ekspozycji , wtedy to klient przychodził i wpłacał zaliczkę na poczet dokonanego zamówienia i jako dowód pobrania tej zaliczki był wypisywany druk „kp” i z systemu był drukowany pod to „kp” zamówienie danego towaru , następnie kiedy towar dla danego klienta był dostarczany na podstawie tego pierwszego zamówienia była wypisywana już faktura lub rachunek końcowy dla klienta i rozliczany był z wcześniej pobraną zaliczką. Po zakupie towaru klient otrzymywał wydrukowany rachunek z programu, również taki dokument był wydrukowywany dla potrzeb magazynu. Klient zgłaszał się do magazynu i na podstawie tego dokumentu odbierał towar, lub jeśli życzył sobie dodatkowa usługę to za odpłatnością taki towar był dowożony i montowany. W momencie wydania towaru dana pozycja towarowa zniknęła z ewidencji, również w ten sposób odbywało się tak kiedy towar był sprzedawany z ekspozycji. W ocenie świadka T. W. na pewno były zgłaszane reklamacje towaru w przypadku jego uszkodzenia , wówczas była wdrażana procedura reklamacji towaru, świadek nie był jednak w stanie potwierdzić czy w wyniku tegoż była zwracana gotówka . Świadek nie dysponował wystarczającą wiedzą w zakresie wyników i terminu przeprowadzenia inwentaryzacji magazynu. Nie był jednocześnie w stanie stwierdzić czy przed przeprowadzeniem inwentaryzacji z dnia 17 października 2000 roku były jeszcze jakieś kontrole. W ocenie świadka w kasach spółki (...) był podgląd systemu sprzedażowego , kasjerki realizowały transakcje sprzedaży a także były przyjmowane zamówienia właśnie na tym programie i w jego ocenie miały wgląd do tego systemu i na nim pracowały. Świadek odnośnie warunków pracy kasjerek podał , iż następowało to w pomieszczeniach kasowych , klucze do nich posiadały kasjerki , dostęp do kasy odbywał się poprzez jedne drzwi zlokalizowane koło takiej wielkiej szyby, przez którą można było przeprowadzać transakcje z klientami . Z uwagi na upływ czasu świadek nie był w stanie stwierdzić czy do tegoż pomieszczenia prowadziły inne drzwi , w szczególności te ze stolarni. Świadek ten nie przypominał sobie aby w innym terminie nastąpił niedobór .

Dokonując oceny zeznań świadka T. W. należy mieć na uwadze , iż świadek ten z racji zajmowanego stanowiska sprawował nadzór nad funkcjonowaniem obiegu dokumentów kasowych , dokonywaną sprzedażą oraz rzeczywistym stanem kasy . Pomimo tegoż świadek w swych zeznaniach nie potrafił podać wielu istotnych okoliczności dotyczących funkcjonowania kasy w firmie (...), obiegu dokumentów czy też dysponowania przez tą firmę odpowiednim programem komputerowym , biegła sądowa tej okoliczności nie stwierdza wskazując , iż w tym zakresie jedynie były wydruki komputerowe z kasy a nie z ewidencji kasy . W istocie świadek w tym zakresie wychodził z założenia , iż będzie to następowało na tych samych zasadach jak odbywało się to w firmie (...) SA , nawet do akt sprawy dołączone zostały dokumenty obowiązujące właśnie w firmie (...) SA jako te które miały obowiązywać w firmie (...). Założenie to okazało się jednak niemożliwe do realizacji z różnych przyczyn, przyczyn zdaniem Sądu nie leżących po stronie oskarżonej .

Z zeznaniami świadka T. W. korespondowały po części zeznania świadka **B. Z. (1)** (k. 8-9 , 511-516 akt), prezesa zarządu spółki D. & M. , począwszy do sierpnia 1999 roku . B. Z. (1) potwierdził w swych zeznaniach, iż zarówno G. R.

jak i D. K. (1) pracowały w tejże spółce na stanowisku kasjerek , posiadały klucze do kasy . O powstałym niedoborze dowiedział się z relacji M. G. (1) , ówczesnej księgowej , która poinformowała go o wykazywaniu w kasie dużej kwoty gotówki , która nie jest przekazywana przez firmę do Banku (...) znajdującego się na parterze budynku przy ul. (...) . W toku postępowania przed Sądem świadek ten dodatkowo wskazał , iż do stwierdzonego niedoboru mógł przyczynić się fakt niezerowania kasy co miesiąc, prowadzenie ewidencji kasy w sposób ciągły , czego nie praktykowano w (...) SA . Sytuacja ta mogła doprowadzić do niedoboru. Świadek wskazał nadto , iż oskarżona wraz z D. K. (1) przekazywały sobie pieniądze oraz stany kasowe, jednakże dokonywały tego bez weryfikacji rzeczywistego stanu kasy , co wedle świadka jest przekroczeniem zasad prowadzenia kasy i może wskazywać na jakiś współudział. Świadek potwierdził również , iż do kasy i sejfów pancernego klucz posiadała jedynie kasjerka . Zaprzeczył aby do października 2000 roku były zgłaszane jakieś braki w kasie , choć raporty kasowe były sprawdzane przez księgową . B. Z. (1) nie potrafił wskazać na czym polegało sprawdzenie kasy przez księgową . Zaprzeczył przy tym aby były wystawiane faktury pro forma kiedy przyjeżdżał holenderski przedstawiciel , tak aby zwiększyć obrót. Zeznania świadka B. Z. (1) te korespondujące z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym Sąd ocenił jako wiarygodne , świadek w swych zeznaniach ograniczył się do podania znanych mu okoliczności z zakresu funkcjonowania księgowości i kasy firmy (...) , nie próbując przy tym dowodzić jakoby obowiązywały w tym zakresie jakieś procedury.

Jednocześnie jednak dokonując oceny zeznań zarówno świadka T. W. jak i B. Z. (1) zwrócić należy uwagę , iż obaj ci świadkowie mają świadomość co do nieprawidłowości w funkcjonowaniu księgowości i kasy w firmie (...) , w porównaniu do procedur obowiązujących w tym zakresie w firmie (...) SA , pomimo tegoż nie mają wątpliwości co do tego , iż odpowiedzialność za niedobór ponosi właśnie G. R.. Swoje twierdzenia jednak ani świadek T. W. ani B. Z. (1) nie poddali weryfikacji , nie odnieśli ich do innych wartości , w tym do porównania wartości przychodu firmy ze stanem magazynu , jak wnioskowały o to G. R. oraz D. K. (1) , wychodząc niejako z założenia , iż w tym zakresie nie ma żadnych nieprawidłowości , podobnie jak nieprawidłowości w dokumentacji . Powyższe , zdaniem Sądu , wobec poczynionych ustaleń faktycznych jest za daleko idące i w okolicznościach niniejszej sprawy zupełnie nieuzasadnione . Poza tym zeznania tychże świadków , podobnie jak pozostałych miały odzwierciedlać zaistnienie faktów , ich ocena w tym zakresie nie ma znaczenia.

Świadek **K. D. (1)** (k. 203 akt) choć zatrudniony w firmie (...) SA posiadał istotne , zdaniem Sądu informacje dotyczące sposobu funkcjonowania firmy (...) . W swych zeznaniach wskazał , iż w budynku funkcjonowały 2 kasy , jedna na pierwszym druga na drugim piętrze obsługujące zarówno firmę (...) SA jak i D. & M.. Zdaniem tegoż świadka w dokumentacji księgowej firmy (...) panował bałagan . Dokumentację tą prowadziła firma zewnętrzna , po czym zaistniały problemy , dokonywano bowiem kontroli jedynie na podstawie przekazanych dokumentów, z opóźnieniem , powyższe skutkowało rezygnacją z tej formy kontroli i obowiązki w tym zakresie przejęli pracownicy firmy, tak jak miało to miejsce w (...) S.A. . K. D. (1) zarzucił , iż w firmie (...) skupiono się na części sprzedażowej, zostawiając część finansową i organizacyjną na boku. Świadek spójnie z relacją świadka D. K. (1), T. W., B. Z. (1) jak i oskarżonej wskazywał , iż jedna osoba pracująca w danym momencie w kasie zajmowała się pieniędzmi zarówno (...) SA jak i D. & M.. Zrelacjonował nadto , iż nie było procedur w zakresie przekazywania środków finansowych pomiędzy kasjerkami , podobnie jak procedur w zakresie obiegu dokumentów kasowych , nie było również bieżącej kontroli. Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne , odnosząc je jedynie do faktów, które świadek mógł stwierdzić z uwagi na zaobserwowane zdarzenia , pomijając te które opierały się na domysłach i nie znalazły potwierdzenia w innych źródłach dowodowych.

Świadek **M. B.** (k. 191 , 568-571 akt) , jak wynika z jej zeznań była zatrudniona w (...) Sp. z .o.o. w okresie od 1998 roku do 2000 roku na stanowisku kasjerki w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu , w tym samym czasie była również zatrudniona w (...) SA w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kasjera. Z racji zajmowanego stanowiska w swych zeznaniach opisała wykonywane czynności, obieg dokumentacji oraz środków finansowych na rzecz tychże spółek . W tym zakresie wskazywała , iż swoje czynności wykonywała w kasie na II piętrze , przyjmowała wówczas wpłaty od klientów za zakupiony towar zarówno klientów firmy (...) jak i firmy (...), stemplowała faktury a przyjmowane środki pieniężne przekazywała D. K. (1) oraz G. R. do kasy na I piętrze gdzie był sejf , do których obowiązków należało sporządzenie raportów kasowych oraz dokonywanie wpłat do banku. Świadek wg relacji nie miała dostępu do pomieszczenia tejże

kasy. T. do zeznań świadka D. K. (1) oraz oskarżonej świadek potwierdziła w toku postępowania przygotowawczego brak sporządzania protokołu w przypadku przekazywania kasy przez kasjerki, nadto procedurę pobierania zapłaty za zakupiony przez klienta towar w miejscu jego zamieszkania. W tym ostatnim przypadku dostawca pobierał gotówkę w miejscu dostawy, którą był zobowiązany wpłacić do kasy a na okoliczność tegoż był prowadzony zeszyt, gdzie były dokumentowane wpłaty przez dostawców, co kasjer potwierdzał swoim odpisem, podpis również był umieszczany przez kasjera na dowód otrzymania wpłaty. Powyższe okoliczności wynikają również z zeznań D. K. (1), częściowo wyjaśnię samej oskarżonej. Świadek M. B. zasygnalizowała również fakt sporządzania dokumentacji zawierającej błędy. Polegały one, w ocenie świadka na wystawianiu rachunków z takim samym numerem, wyzerowywaniu faktur przez sprzedawcę, wystawianiu nowych, kiedy poprzednie funkcjonowały w systemie. Sytuacja ta była wynikiem braku doświadczenia zawodowego zatrudnionych młodych pracowników, nie znających się na pracy w systemie komputerowym oraz na systemie sprzedaży. Świadek nie posiadał wiedzy na temat niedoboru zaistniałego w D. & M., nie potwierdziła również aby do jakiegokolwiek niedoboru doszło podczas jej pracy, również w firmie (...) SA. Jednocześnie M. B. potwierdziła fakt ustania stosunku pracy w firmie (...), przy czym nie pamiętała przyczyn tego stanu rzeczy. Po rozwiązaniu pracy z G. R. objęła obowiązki kasjera ponownie w firmie (...) SA. W ocenie świadka, jak podaje w toku postępowania przed Sądem był program komputerowy w firmie (...) od samego początku, uwzględniał on dokonaną sprzedaż. Relacja świadka M. B. koresponduje po części z zeznaniami świadka D. K. (1), T. W. czy B. Z. (1). W swych zeznaniach świadek próbował nakreślić sposób funkcjonowania kas i obiegu dokumentów w firmie (...), przy tym jednoznacznie wskazując na nieprawidłowości w tym zakresie. Wątpliwości Sądu budziły jednak zeznania tegoż świadka w zakresie niedoboru powstałego podczas jej zatrudnienia w firmie (...), o czym w dalszej części.

Świadek **D. K. (1)** (k. 86-89, 151-152, 195, 464-468 akt) w swych zeznaniach jako osoba pracująca z M. B. oraz oskarżoną G. R. na stanowisku kasjera w firmie (...) SA oraz D. & Mores wyraźnie rozróżniała, w odróżnieniu do świadka M. B. sposób wykonywania i organizowania pracy kasjerek w firmie (...) SA oraz D. & M. Powyższe koresponduje z zeznaniami świadka B. Z. (1), K. D. (1) czy też wyjaśnieniami oskarżonej. Wskazywała, iż pracująca w firmie (...) – B. jako kasjer sporządzała ręcznie całą dokumentację księgową, nie było w tym zakresie żadnego programu komputerowego, który to funkcjonował w (...) SA i obok którego to sporządzano dokumentację pisemną celem jej porównania z zapisami komputerowymi a dodatkowo co miesiąc była zerowana kasa. D. K. (1) zrelacjonowała, iż przejmowała pod nieobecność M. B. jej obowiązki, przy czym to M. B. dokonywała po powrocie do pracy uzupełnienia dokumentacji księgowej. Wedle relacji D. K. (1) pod koniec 1999 roku w sporządzonej przez M. B. dokumentacji księgowej nastąpiły błędy i wykazano niedobór w kwocie 30.000 zł. Wskutek powyższego z dniem 1 grudnia 1999 roku pracę w D. & M. rozpoczęła wraz z G. R. Zdaniem D. K. (1) w D. & M. nikt nie interesował się ani gotówką w kasie ani saldami, pomimo tegoż iż należało to do obowiązków M. G. (1), zatrudnionej w charakterze głównej księgowej. Wedle relacji świadka zastępowała ona w razie nieobecności G. R., wówczas przejmowała gotówkę po jej przeliczeniu w kasie, na okoliczność czego były dokonywane zapisy w zeszycie. Swoją pracę zwykle wykonywała w pomieszczeniu kasowym na II piętrze wraz z M. B., jedynie w razie konieczności zastępowania G. R. wykonywała je w kasie na I piętrze, gdzie ona pracowała. Świadek przyznała, iż posiadała klucze do kasy na II piętrze w 2 egzemplarzach, trzeci z nich posiadała M. B., klucze do kasy na I piętrze oraz do sejfów znajdującego się w tej kasie posiadała jedynie G. R., w razie jej nieobecności klucze te były jej przekazywane celem zastąpienia G. R. w pracy. D. K. (1), wedle jej relacji przekazywała codziennie pieniądze wynikające z dokonanych operacji do kasy prowadzonej przez G. R. wraz z dokumentacją – fakturą lub dowodem Kp. W swych zeznaniach D. K. (1) opisała również procedurę zapłaty za towar u klienta, kiedy to rachunki były przywożone po kilku dniach, przy czym rachunki były uprzednio wystawiane jakoby to zapłaty już dokonano – gotówką. Świadek zaprzeczył aby podpisywał umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej za kasę, czy też aby istniały procedury w zakresie obiegu dokumentów księgowych. W swych zeznaniach świadek próbował wskazać okoliczności, które mogły być przyczyną stwierdzonego niedoboru a mianowicie zawyżanie obrotu poprzez wystawianie fikcyjnych rachunków, okoliczności której to nie potwierdza żaden ze świadków, następnie nie ujmowanie kwot pieniędzy pobieranych przez asystentkę zarządu na Kw, w kwocie 5.000 zł -7.000 zł, okoliczności której M. K. nie potwierdza, przyjmowanie faktur pro forma na polecenie dyrektora W. – okoliczność ta została stwierdzona w opinii przez biegłego sądowego, ponowne przedrukowywanie rachunków – okoliczność ta nie została w żaden sposób potwierdzona, fakt otrzymywania faktur za dostarczony towar do klienta po kilku dniach, brak procedur związanych ze zwrotem towaru, poprzez brak weryfikacji sprzedaży ze stoiska z kasą, czy też okoliczność wystawiana

dowodów Kp w sytuacji płatności towaru w domu przez klienta . W tej ostatniej kwestii świadek wskazała , jakoby na polecenie dyrekcji D.& M. była zobowiązana do wystawiania dokumentu kp stwierdzającego przyjęcie gotówki w czasie podczas kiedy faktycznie gotówka ta nie wpłynęła do kasy a miała zostać dopiero pobrana w miejscu zamieszkania klienta przed dostawcą , nie funkcjonował przy tym rejestr takich dostaw ,dopiero później został założony zeszyt , który dokumentował fakt takiej zapłaty za towar . Powyższe koresponduje z relacją oskarżonej .

Dokonując oceny zeznań zarówno świadka M. B. jak również D. K. (1) nie sposób nie zwrócić uwagi na fakt , iż osoby te z racji zajmowanego stanowiska – kasjera były zainteresowane przebiegiem i wynikiem prowadzonego postępowania przygotowawczego w perspektywie ich własnej odpowiedzialności , nie tylko materialnej . W tej sytuacji ich zeznania należy ocenić przez pryzmat pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego , odmawiając wiarygodności tym które z nim nie korespondują . Dotyczy to w szczególności twierdzeń świadka D. K. (1) co do faktu zawyżania obrotów firmy poprzez wystawianie fikcyjnych faktur dokumentujących nierzeczywiste transakcje handlowe czy też co do pobierania przez M. K. z kasy firmy (...) znacznych kwot pieniędzy w przypadku przyjazdu holenderskiego udziałowca tejże firmy . Jednocześnie jednak należy zwrócić uwagę na fakt podawany przez D. K. (1) stwierdzający powstanie niedoboru w kwocie 30.000 zł podczas pracy M. B. na rzecz D. & M. pod koniec roku 1999 , choć powyższemu zaprzeczają , a raczej nie pamiętają świadkowie K. D. (1) , T. W. , B. Z. (1) , czy też sama M. B. . Istotnym jest jednak , iż ta ostatnia została zwolniona z pracy na rzecz tejże firmy przez T. W. a pracę tą objęła D. K. (1) oraz G. R. , począwszy od dnia 1 grudnia 1999 roku . Sama M. R. co do tej okoliczności opisując szczegółowo pracę w D. & M. (dowodząc niejako istnienia systemu komputerowego kasowego , faktu protokolarnego przekazywania kasy , czego nie stwierdzała w postępowaniu przygotowawczym) nie wskazała przyczyn powyższego stanu rzeczy , stwierdzając jedynie , iż pewnego dnia pan W. odebrał jej pracę w D. & M., nie podając żadnego powodu i została rozwiązana z nią umowa o pracę . Sytuacja ta przy uwzględnianiu zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego uzasadnia uznanie za wiarygodnych w tym zakresie twierdzeń świadka D. K. (1) . Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. B. , D. K. (1) co do okoliczności funkcjonowania kas na I i II piętrze budynku przy ul. (...) we W. , obsługujących 2 firmy (...) SA jak i (...) Sp. z o.o. , osoby dysponującej kluczami do tych kas , faktu zastępowania G. R. przez D. K. (1) , faktu pobierania zapłaty za towar w domu u klienta przez dostawców czy faktu wystawiania dowodów KP potwierdzających wpłatę środków finansowych w sytuacji w której środki te faktycznie nie wpłynęły . Nie budziły również wątpliwości zeznania tychże świadków w zakresie okresu ich zatrudnienia w powyższych podmiotach , zajmowanego stanowiska i sposobu kontroli księgowości . Powyższe znajduje potwierdzenie w zgromadzonej na tą okoliczność dokumentacji jak również w zeznaniach świadka M. G. (1) , T. W. , K. D. (1) czy też B. Z. (1) .

Zeznania świadka **M. G. (2)** (k.4-5 , 445-448 akt) z racji zajmowanego stanowiska , starszego księgowego w firmie (...) począwszy od 1 lutego 2000 roku , były istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy . Świadek w swej relacji opisała zakres powierzonych jej obowiązków na zajmowanym stanowisku , w tym obowiązek prowadzenia księgowości tejże firmy .W ocenie świadka bezpośredni nadzór nad kasą sprawował dyrektor T. W. . Świadek podała , iż dnia 3 października 2000 roku podczas wprowadzenia do komputera raportu kasowego za miesiąc wrzesień stwierdziła fakt pozostania w kasie około 120.000 zł , co było kwotą zbyt wysoką , o powyższym poinformowała dyrektora T. W. . T. W. polecił wówczas kasjerkom D. K. (1) oraz G. R. dokonanie wpłat środków finansowych do banku . Pomimo tegoż do banku nie wpłynęły środki wynikające z raportu dekadowego , stąd dnia 17 października 2000 roku została przeprowadzona inwentaryzacja kasy , która wykazała niedobór w kwocie 141.061,36 zł . Inwentaryzacja ta była przeprowadzana na podstawie sprawdzenia danych zawartych w raporcie kasowym z kwotą gotówki zgromadzoną w kasie firmy (...) , nie była ona jednocześnie powiązana z przeprowadzeniem inwentaryzacji magazynu . M. G. (1) jednocześnie podkreśliła , iż nie było żadnych przepisów w firmie regulujących konieczność przeprowadzania inwentaryzacji w kasie .Nie potrafiła również wskazać procedury wystawiania dokumentacji w przypadku zwrotu towaru przez klienta , czy też w przypadku zapłaty przez klienta za dostarczony towar w miejscu jego zamieszkania .Zeznania świadka M. G. (1) Sąd uznał za wiarygodne , świadek ograniczył się do podania okoliczności , o których powzięła wiadomość w trakcie realizacji zleconych jej obowiązków . W ocenie Sądu analiza zeznań tegoż świadka prowadzi do wniosku , iż świadek ten dystansowała się od odpowiedzialności w zakresie stwierdzonego niedoboru , argumentując jakoby to nie było procedur związanych z częstotliwością dokonywania inwentaryzacji kasy a odpowiedzialność w tym zakresie spoczywała jedynie na kasjerkach , jako odpowiedzialnych materialnie .

W dalszej części jako całkowicie miarodajne Sąd ocenił zeznania świadka **M. K.** (k. 91-92 , 206 , 462-463 akt) - osoby zatrudnionej na stanowisku asystentki zarządu D. & M. , począwszy od września 1999 roku . Świadek nie posiadał istotnych okoliczności dotyczących sposobu funkcjonowania i obiegu dokumentacji w kasie. Istotnym jednak były zeznania świadka , które dotyczyły wpłacania pieniędzy z kasy tej firmy do Banku (...) mieszczącego się w tym samym budynku , w tym aspekcie świadek wskazał , iż do lipca 2000 roku należało to do jej obowiązków , po czym pieniądze te do banku zносиły D. K. (1) oraz G. R. . Świadek nie posiadał wiedzy co do przyczyn powstania niedoboru , wskazywał jednakże , iż istniały nieprawidłowości co do określenia wysokości kwoty jaka mogła pozostać w kasie , co zostało zmienione dopiero po zaistnieniu niedoboru . Świadek nie posiadał wiedzy co do faktu przeprowadzenia ewentualnej inwentaryzacji towaru po stwierdzonym niedoborze , choć przyznał , iż była prowadzona ewidencja towaru . Nie potwierdził przy tym aby dochodziło do zawyżenia obrotów firmy , kiedy to miała nastąpić wizyta holenderskiego udziałowca również aby dokonywała wówczas wypłat znacznych kwot pieniędzy z kasy firmy na dowodach Kw , były one wedle relacji świadka jedynie na drobne kwoty . Zeznania świadka w tym zakresie korespondują z relacją świadka T. W. czy B. Z. (1) , Sąd w tych okolicznościach dał wiarę zeznaniom tegoż świadka .

Świadek **R. W.** (k. 94-95 , 463-464 akt) , jako osoba zatrudniona w (...) SA począwszy do 1997 roku a od listopada 2000 roku na stanowisku kierownika ochrony wewnętrznej , w swych zeznaniach ograniczył się do stwierdzenia , iż nie należało do jego obowiązków odbieranie środków finansowych z kasy (...) SA czy też D. & M. i przenoszenia ich do Banku (...) mieszczącego się w tym samym budynku , oświadczył nadto , iż nie posiadał kluczy do kasy obsługiwanej przez G. R. oraz D. K. (1) . Zeznania tegoż świadka Sąd uznał za wiarygodne , nie było żadnych podstaw aby odmówić im wiarygodności .

Sąd w całej rozciągłości dał wiarę wnioskowi zawartemu w treści opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów – dr **B. L.** , w szczególności tym dotyczącym powodów niemożności wyliczenia wysokości niedoboru i przyczyn powyższego stanu rzeczy.

W złożonej opinii biegła sądowa B. L. stwierdziła ze względu na stwierdzoną gospodarkę kasową a także stan dokumentacji źródłowej, iż :

a) raporty kasowe były sporządzane na podstawie odrębnie sporządzanych zestawień nie zaś w oparciu o dokumenty źródłowe , nie funkcjonował system komputerowy rozliczania kas , brak było przestrzegania podstawowych zasad gospodarki kasowej.

b) nie istniały formalne uregulowania w zakresie gospodarki kasowej (instrukcja kasowa, zasady obrotu gotówkowego).

c) kasa nie została przejęta przez kasjerki na podstawie protokołu przekazania kasy (inwentaryzacja kasy).

d) brak jest jakichkolwiek dokumentów świadczących o przeprowadzeniu inwentaryzacji kasy na ostatni dzień roku 1999/początek roku 2000.

e) brak dowodów przekazywania kasy w sposób formalny (komisyjny) w przypadku nieobecności kasjera ,

f) brak jakiegokolwiek kontroli dokumentów ze strony służb księgowych. Zapisy podane w raportach kasowych mają swoje odzwierciedlenie w wydrukach raportu dziennik częściowy-kasa główna , nikt nie oceniał zasadności merytorycznej i poprawności zapisów.

g) oprócz obrotu gotówkowego w dokumentach źródłowych znajdują się zdarzenia nieobejmujące płatności gotówkowych (płatności kartą płatniczą, opłaty pobierane w domu klienta). Brak wyodrębnienia typowych operacji gotówkowych mógł powodować błędy rozliczeniowe , tym bardziej , że na podstawie wyłącznie dokumentacji obrotu gotówkowego nie można ustalić poziomu zwrotów zakupionych towarów (np. z tytułu reklamacji), jak również rezygnacji z wcześniej zamówionego towaru (w dokumentacji uwzględniano faktury pro-forma).

h) brak dokumentów świadczących o jakichkolwiek inwentaryzacji kontrolnych kasy (trudne do wytłumaczenia, zwłaszcza przy utrzymywaniu tak wysokich sald gotówki).

i) brak dokumentów świadczących o inwentaryzacji towarów i materiałów na koniec 1999r.

j) brak współodpowiedzialności materialnej osób wspólnie prowadzących kasę.

k) brak jednoznaczności w opisywaniu dokumentów (wykluczające się zapisy na fakturach: płatność gotówką/płatność przelewem).

przy uwzględnieniu zastrzeżeń związanych z wiarygodnością podpisów na dokumentach zestawienie kontrolek (...), zestawienie kont A1/63-68/07, zestawieniu KW (...), zestawieniu KP A1/63-59/07) należy określić, że materiał dowodowy nie pozwala na wyliczenie poziomu niedoboru.

Sąd w pełni podziela wnioski zawarte przez biegłą sądową B. L. , nie dzieląc tym samym wniosków płynących z opinii przedstawionej przez biegłego sądowego F. B. oraz E. Z. . W ocenie Sądu , co również potwierdza w swej ustnej opinii na terminie rozprawy biegła sądowa B. L. zarówno opinia biegłego sądowego E. Z. oraz F. B. ograniczają się jedynie do rachunkowego stwierdzenia wartości niedoboru na podstawie przedłożonych raportów kasowych , bez odniesienia się do okoliczności niniejszej sprawy i bez przeanalizowania dokumentów źródłowych, a więc tych będących podstawą dokonywania zapisów w danych raportach kasowych . Biegła sądowa B. L. wręcz stwierdziła , iż jest to bardzo uproszczone podejście . I tak , w przypadku biegłego E. Z. – poziom niedoboru ustalono na podstawie raportów kasowych od 1 stycznia 2000r. do 17 października 2000r , pokrywał się on z wartościami podanymi przez spółkę (...) (141 061,36 zł) , przy czym błędnie przyjęto brak wpłaty kwoty 29 100 zł do banku , która to nastąpiła , co zostało potwierdzone w wyciągu bankowym nr 82/1 z dnia 29.07.2000r. Biegły F. B. natomiast wyliczył poziom niedoboru w kasie na kwotę 86 429,38 zł , poprzez wyeliminowanie z raportów kasowych kwot niezwiązanych z obrotem gotówkowym (płatności kartą płatniczą) oraz odjęcie z wartości poszczególnych raportów kasowych kwoty, które były wpłacone do banku po ostatnim dniu sporządzenia raportu. Biegła zestawiała w poniższej tabeli kwoty odjęte z poszczególnych raportów.

W toku postępowania przygotowawczego na okoliczność przyczyn i wielkości niedoboru w (...) Sp. z o.o. sporządzona została również opinia przez biegłego M. S.. W treści tejże opinii tenże biegły sądowy stwierdził , iż prawidłowego i kompletnego badania całości dokumentacji nie da się przeprowadzić za okres dziesięciu miesięcy, co wynika z faktu braku kompletu dokumentów, jak również wątpliwości co do sposobu interpretacji ich treści. Biegły M. S. stwierdził, że biegły E. Z. ustalił niedobór na podstawie raportów kasowych nie wnikając w treść dowodów pierwotnych. Biegła sądowa B. L. potwierdziła ten stan rzeczy, przychyłając się do wniosków tegoż biegłego sądowego , a mianowicie iż dowody rzeczowe zgromadzone w aktach sprawy nie pozwalają na rzetelne wyliczenie niedoboru , na co mają wpływ nieprawidłowości dotyczące organizacji gospodarki kasowej w spółce (...). Sąd w pełni podziela argumentację przedstawioną przez biegłego sądowego B. L. jak i biegłego sądowego M. S. .

Podczas postępowania jurysdykcyjnego Sąd , już po wpłynięciu aktu oskarżenia stwierdził braki w dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania przygotowawczego nie pozwalające na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy , w szczególności na stwierdzenie czy i w jakiej wysokości powstał niedobór , próbował je uzupełnić, poprzez zobowiązanie (...) Sp. z o.o. do przedstawienia dokumentacji w postaci wyciągu z rachunków bankowych tejże firmy z okresu od 1 czerwca 1999r. do 16 kwietnia 2001r, uzyskania dokumentacji w zakresie inwentaryzacji stanu magazynowego (...) Sp. z o.o. na dzień 1 grudnia 1999 roku oraz na dzień 15 października 2000 roku oraz spisu z natury mienia (...) Sp. z o.o. w tychże datach , akt osobowych oskarżonej (m.in. kart urlopowych, wniosków urlopowych, świadectwa pracy) oraz (...) SA do przedstawienia akt osobowych oskarżonej (m.in. kart urlopowych, wniosków urlopowych, świadectwa pracy) , co nastąpiło postanowieniem z dnia 14 października 2011 roku (k. 436 akt)

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik pokrzywdzonego na terminie rozprawy w dniu 13 stycznia 2012 roku oświadczył , iż wszelka dokumentacja księgowa , o którą zwracał się Sąd w postanowieniu była przekazana do akt

postępowania przygotowawczego, stan magazynu również wlicza się w tą dokumentację księgową, dokumentacja księgowa zaś z przyczyn obiektywnych jest przechowywana do 6 lat i obecnie dokumentacji tej już nie ma. Pełnomocnik wskazał również, iż w toku postępowania przygotowawczego została przedstawiona na potrzeby postępowania cała dostępna dokumentacja związana z zarzutem przywłaszczenia mienia na szkodę firmy (...), nadto, iż ta dokumentacja zaginęła i była odtwarzana.

Powracając do oceny materiału dowodowego oraz możliwości stwierdzenia i wyliczenia niedoboru, biegła sądowa B. L. w toku postępowania przed Sądem wskazała jakimi należało by dysponować dokumentami aby powyższe można w sposób jednoznaczny stwierdzić. Dokumentami tymi wedle biegłej sądowej B. L. są dokumenty sprzedażowe, w tym ewidencja reklamacji oraz ewidencja stanu magazynowego będące podstawą dokonywania zapisów księgowych oraz wyciągi bankowe. Sąd w pełni podziela powyższe stanowisko. Wobec twierdzeń oskarżonej G. R., stwierdzone w toku postępowania przed Sądem nieprawidłowości w zakresie funkcjonowania kasy obsługiwanej przez oskarżoną w ramach zatrudnienia w firmie (...), sposobu obiegu dokumentów a raczej ich braku, braku procedur związanych ze zwrotem towaru, z jego reklamacją, czy też zapłatą za towar w miejscu jego dostarczenia, również stwierdzone i w sposób szczegółowo opisany w opinii biegłego sądowego B. L., nie sposób dokonywać ustalenia wysokości niedoboru na podstawie jedynie dokumentacji księgowej, bez odniesienia się do innych danych, w tym stanu magazynowego i ewidencji sprzedaży. Jak wynika z analizy akt sprawy taka inwentaryzacja magazynu nie została sporządzona pomimo stwierdzonego przez firmę (...) niedoboru. Jak wskazuje biegła sądowa B. D. & M. nie podjęła żadnych czynności celem ustalenia przyczyn powstania niedoboru, nie dokonała żadnej w tym zakresie weryfikacji opierając się jedynie na dokumentacji kasowej przedstawionej przez oskarżoną G. R.. Co do samej tej dokumentacji istotnym jest po pierwsze, iż brak jest w niej kompletnych dokumentów źródłowych (faktur, dowodów kw, kp), na podstawie których to oskarżona G. R. dokonywała zapisów w dekadowych raportach miesięcznych od nr 10 do 30 z roku 2000 w szczególności w kontrolce sprzedaży, po drugie oskarżona zakwestionowała złożone niejako przez jej osobę podpisy na tychże dokumentach.

Odnośnie tej pierwszej kwestii zwrócić należy uwagę, iż już w treści opinii biegłego sądowego M. S. zwracał on uwagę na brak kompletnego materiału źródłowego. I tak, poddając badaniu dokumenty źródłowe za styczeń, luty 2000 roku, biegły sądowy M. S. wskazał na brak w aktach sprawy na II dekadę stycznia 2000 roku faktur na 56 % wartości sprzedaży, na kwotę 47376,50zł, na III dekadę stycznia 2000 roku na brak faktur na 22,7 % sprzedaży, na I dekadę lutego 2000 roku na brak natomiast faktur na 33 %. Okoliczności te, wedle jego oceny nie pozwalają na prawidłowe i kompletne zbadanie całości dokumentacji za okres 9 miesięcy, składają się na to, zdaniem tegoż biegłego również liczne wątpliwości co do sposobu zinterpretowania niejednoznacznej ich treści.

Zauważyć również należy, iż zarówno biegły sądowy F. B. oraz E. Z. dokonując ustalenia wartości niedoboru stwierdzali, iż takowy nastąpił począwszy od dnia 1 kwietnia 2000 roku, od raportu nr 10 za rok 2000, przy czym co istotne biegły F. B. nie zbadał poprzedzającego okresu, biegły sądowy E. Z. fakt powstania niedoboru łączył natomiast z ujmowaniem w raportach kasowych wpłat środków pieniężnych z okresu późniejszego, co nastąpiło od raportu dekadowego nr 10 za rok 2000, przyjmując jednocześnie, jak stwierdziła to biegła sądowa B. L., wartość zerową na początek roku 2000.

Jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych spółka (...) powstała już w sierpniu 1999 roku, funkcjonowała w ostatnim kwartale tegoż roku, dopiero począwszy od 1 grudnia 1999 roku pracę na jej rzecz rozpoczęła na stanowisku kasjerki oskarżona G. R. oraz na tym samym stanowisku D. K. (1), wcześniej pracę na tym stanowisku wykonywała M. B.. Pomimo tej zmiany, na stanowisku kasjerki nie przeprowadzono żadnego protokolarnego przejęcia kasy, inwentaryzacji kasy czy też inwentaryzacji stanu magazynu, nie dokonano również rocznej inwentaryzacji magazynu czy też rocznej inwentaryzacji kasy, na koniec roku 1999. Biegły sądowy M. S. nieprawidłowości w dokumentacji kasowej, braki w dokumentacji uniemożliwiające kontrolę, brak nadzoru nad prawidłowością sporządzania raportów kasowych stwierdzał natomiast, jak wynika z treści jego opinii już w styczniu oraz lutym 2000 roku. Pomimo tegoż biegli F. B. oraz E. Z. stwierdzili jednoznacznie, iż ukrycie niedoboru mało miejsce począwszy od kwietnia 2000 roku, bazując niejako, jak wskazywano powyżej, na ujmowaniu wpłat środków pieniężnych do banku z okresu późniejszego w raporcie kasowym nie obejmującym tegoż okresu, co niejako miało świadczyć o zaistnieniu niedoboru. Biegli

sądowi pomimo tych stwierdzeń nie zweryfikowali okresu wcześniejszego, niejako go pomijając, nie wzięli również pod rozwagę okoliczności wykonywania pracy przez M. B. w charakterze kasjera, ponadto oparli się na zapisach dokonywanych przez samą oskarżoną, nie weryfikując dokumentów będących podstawą tychże zapisów. Poza tym, jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych, raport kasowy nr 10 za rok 2000 stwierdza, iż poprzedni stan kasy w raporcie kasowym nr 9 wynosił wartość 70.818,08zł. Okoliczność ta nie została jednak w jakikolwiek sposób zweryfikowana i poddana ocenie, choć mając na uwadze już ten stan rzeczy należało poddać badaniu cały okres, w którym to funkcjonowała firma (...) i nie tylko pod względem rachunkowym ale odnosząc powyższe do innych danych w szczególności tych wynikających ze stanu magazynu. Oparto się jednak na jednoznacznym stwierdzeniu, jakoby to niedobór powstał począwszy od raportu kasowego nr 10 z roku 2000, zakładając nie tylko stan zerowy na początek roku 2000 ale również fakt jakoby to na dzień 31 marca 2000 roku stan gotówki w kasie faktycznie wynosił 70.818,08zł. Mając na uwadze wyniki badania dokumentacji przeprowadzonej przez M. S. za okres II, III dekady stycznia 2000 roku oraz I dekady lutego 2000 roku założenie to jest, w ocenie Sądu wysoce hipotetyczne.

Zauważyć również należy, iż akta sprawy nie zawierają raportów kasowych począwszy od nr 1 do 9 za rok 2000, pomimo faktu ich zabezpieczenia w toku postępowania przygotowawczego, jak wynika z protokołu zatrzymania rzeczy, k. 10-12 akt. Dokumentacja ta jednak po wydaniu opinii przez biegłego sądowego E. Z. została zwrócona za pokwitowaniem T. W. (k. 71 akt) jej ponowne badanie zostało przeprowadzone przez biegłego M. S., biegły F. B. w trakcie wydawania opinii nie dysponował już raportami kasowymi nr 1-9 za rok 2000, podobnie jak biegła sądowa B. L.. Wobec oświadczenia pełnomocnika pokrzywdzonego, stwierdzającego przekazanie przez D. & M. wszelkiej dokumentacji na potrzeby niniejszego postępowania nie sposób już tej dokumentacji uzupełnić, przy jednoczesnym stwierdzeniu jej zniszczenia, w związku z upływem czasu w którym dokumentacja ta powinna być przechowywana. Wprawdzie można by, zdaniem Sądu, uzyskać wyciągi z rachunków bankowych firmy (...) za przedmiotowy okres, tym niemniej jak stwierdziła biegła sądowa B. L. bez pozostałych dokumentów, w tym kompletnych dokumentów źródłowych jak też dokumentów dotyczących inwentaryzacji magazynu, ewidencji sprzedaży za rok 2000, celem porównania zawartych w nich danych, niemożliwym jest rzetelne stwierdzenie niedoboru. Sąd podziela przedstawioną przez biegłą B. L. metodologię.

W tej sytuacji zdaniem Sądu, wobec stwierdzonych nieprawidłowości w gospodarce kasowej, oparcie się tylko i wyłącznie na zapisach zawartych w raportach kasowych bez odniesienia się do kompletu dokumentów źródłowych, będących podstawą w/w zapisów, dokumentów których brak i których nie można odtworzyć, nie sposób, wbrew twierdzeniom biegłego sądowego E. Z. czy biegłego F. B., ustalić nie tylko wartość niedoboru ale czy do niego w ogóle doszło, takiej ewentualności biegła sądowa B. L. nie wyklucza.

Reasumując, Sąd w pełni podziela przedstawiony przez biegłą sądową B. L. sposób dokonania weryfikacji dokumentacji księgowej w zestawieniu ze stanem magazynu, ewidencją sprzedaży za rok 2000 celem stwierdzenia wartości i przyczyn powstania niedoboru w firmie (...). Nie budzą również w ocenie Sądu wnioski biegłego sądowego B. L. co do sposobu prowadzenia gospodarki kasowej w firmie (...) a mianowicie: sporządzaniu raportów kasowych na podstawie odręcznie sporządzanych zestawień nie zaś w oparciu o dokumenty źródłowe przy braku funkcjonowania systemu komputerowego rozliczania kas, braku formalnych uregulowań w zakresie gospodarki kasowej (instrukcja kasowa, zasady obrotu gotówkowego), braku dokumentacji w zakresie przyjęcia kasy przez kasjerki, braku jakichkolwiek dokumentów świadczących o przeprowadzeniu inwentaryzacji kasy na ostatni dzień roku 1999/początek roku 2000, braku dowodów przekazywania kasy w sposób formalny (komisyjny) w przypadku nieobecności kasjera, braku jakiegokolwiek kontroli dokumentów ze strony służb księgowych, zapisy podane w raportach kasowych mają swoje odzwierciedlenie w wydrukach raportu dziennik częściowy-kasa głównej, braku zasadności merytorycznej i poprawności zapisów, ujmowania w dokumentach źródłowych zdarzeń nieobjętych płatności gotówkowych (płatności kartą płatniczą, opłaty pobierane w domu klienta), co mogło powodować błędy rozliczeniowe, tym bardziej, że na podstawie wyłącznie dokumentacji obrotu gotówkowego nie można ustalić poziomu zwrotów zakupionych towarów (np. z tytułu reklamacji), jak również rezygnacji z wcześniej zamówionego towaru (w dokumentacji uwzględniano faktury pro-forma), braku dokumentów świadczących o jakichkolwiek inwentaryzacji kontrolnych kasy, braku dokumentów świadczących o inwentaryzacji towarów i materiałów na

koniec 1999r, braku współodpowiedzialności materialnej osób wspólnie prowadzących kasę , braku jednoznaczności w opisywaniu dokumentów (wykluczające się zapisy na fakturach: płatność gotówką/płatność przelewem). Biegła sądowa B. L. również wskazała na zaniechaniu przez komisję inwentaryzacyjną podjęcia czynności pozwalających na stwierdzenie niedoboru w kasie , w szczególności , brak jest informacji co do prawidłowości zabezpieczenia kasowego :kraty , instalacje alarmowe, kamery , co do prawidłowości działania kasy pancерnej , kasetek z depozytami , co do zabezpieczenia kluczy zapasowych do kasy, prawidłowości zabezpieczenia środków pieniężnych podczas transportu, przestrzegania ustalonego pogotowia kasowego, prawidłowości prowadzonej dokumentacji ujętej w (...) , prawidłowości sporządzania „ Raportów Kasowych „ , czy kasjer przyjął na piśmie odpowiedzialność materialną za powierzone mienie. W ocenie biegłej B. L., co również znalazło odzwierciedlenie w poczynionych przez Sąd ustaleniach faktycznych, rola zespołu inwentaryzacyjnego sprowadzała się wyłącznie do przeliczenia stanu gotówki w kasie na dzień 17.10.2000 roku i zestawieniu ich z wartościami ujętymi w raporcie kasowym dekadowym nr 30 .

W ocenie Sądu rzetelność i profesjonalizm sporządzonej opinii przez biegłego sądowego B. L. , potwierdzona zeznaniami biegłej na terminie rozprawy głównej w dniu 4 lutego 2013 roku , nie wzbudziła wątpliwości Sądu i została ona zaliczona w poczet materiału dowodowego jako jego istotny element. Sąd również podzielił wnioski płynące z treści opinii biegłego sądowego M. S. . Ze względu na śmierć tegoż biegłego sądowego nie było możliwości jego uzupełniające przesłuchanie na terminie rozprawy głównej.

Jednocześnie na podstawie powyższego Sąd negatywnie ocenił wnioski płynące z opinii sporządzonej zarówno przez F. B. oraz E. Z. . Zdaniem Sądu obie opinie należy uznać za nieprzekonywujące i oparte na błędnych założeniach , ponadto co najistotniejsze wydanych na podstawie niekompletnego materiału dowodowego. Obaj biegli sądowi w wydanych opiniach w sposób jednoznaczny przyjęli , iż G. R. przywłaszczyła na szkodę D. & M. wyliczoną przez nich kwotę środków pieniężnych. Powyższe twierdzenia, zdaniem Sądu są za daleko idące i nieuprawnione , co więcej nie znajdują odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym . Poza tym biegli w swoich stwierdzeniach wykraczają poza ramy swoich uprawnień , dokonując oceny zachowania oskarżonej G. R. . W tej sytuacji Sąd ,mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego nie podzielił wniosków z nich płynących. Istotnym jest również , iż choć biegły sądowy F. B. nie ma wątpliwości co do odpowiedzialności G. R. równoznacznie stwierdza, iż nie można ustalić od kiedy niedobór ten powstał , gdyż w spółce nie ma prawidłowego sposobu przekazania gotówki w kasie , nie stosowano także protokołów przekazania kasy na wypadek choroby , urlopu czy innych nieobecności kasjera.

Wątpliwości Sądu nie budziła natomiast ekspertyza kryminalistyczna z dnia 10 maja 2011 roku K. W., czy też opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych z Laboratorium (...) we W. odnośnie funkcjonowania zamków kasy pancерnej w firmie (...).

Przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się w dużej mierze także na szeregu dokumentów załączonych do akt sprawy, w tym tych przedstawionych przez pokrzywdzonego w zakresie min. dokumentacji finansowo –księgowej za okres od 1 stycznia 2000 roku do 17 października 2000 roku , które stanowiły potwierdzenie okoliczności podnoszonych przez strony oraz niewątpliwie miały niemały wpływ na ocenę przedmiotowej sprawy.

Sąd uwzględniając wszelki zebrany w sprawie materiał dowodowy, uznany za wiarygodny, szczególną wagę przywiązał do wniosków płynących z dokumentów w postaci: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa , raportów kasowych od nr 10-30 za rok 2000 , dokumentacji pracowniczej oskarżonej G. R. oraz D. K. (2) . Wymienione dokumenty stanowią doskonale uzupełnienie zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonej przyczyniając się w istotny sposób do odtworzenia stanu faktycznego sprawy. Na ich podstawie można dokładniej prześledzić podejmowanie przez oskarżoną oraz D. K. (1) działania w zakresie wywiązywania się z nałożonych przez nich obowiązków w okresie zatrudniania .

Odnośnie danych osobopoznawczych dotyczących oskarżonej G. R. Sąd wykorzystał wyjaśnienia oraz dane wynikające z aktualnej karty karnej.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Oskarżonej G. R. został przedstawiony zarzut, iż w okresie od 1 grudnia 1999 roku do 16 października 2000 roku we W. będąc zatrudniona na stanowisku kasjera w firmie (...) Sp. z o.o. we W. przywłaszczyła pieniądze w kwocie 86.429,38 zł, czym działała na szkodę w/w spółki tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12k.k.

Zgodnie z art. 284 § 2 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten kto przywłaszcza sobie powierzoną jej rzecz ruchomą. Przywłaszczeniem w rozumieniu powyższego przepisu jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie rzeczą ruchomą znajdującą się w posiadaniu sprawcy przez włączenie jej do swego majątku i powiększenie w ten sposób swojego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby albo wykonywanie w inny sposób w stosunku do rzeczy ruchomej uprawnień właścicielskich, bądź też przeznaczenie jej na cel inny niż przekazanie właścicielowi (por. wyrok SN z 6 stycznia 1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64; wyrok SA w Lublinie z 3 grudnia 1998 r., II Aka 176/98, Apelacja L. 1999, nr 2, poz. 11) por. W. Ś. (w:) I. A., W. Ś., W. W., Kodeks karny..., s. 614; O. G. (w:) (...) prawa karnego..., s. 409. Jest to przestępstwo materialne, do dokonania którego ustawa wymaga powstania skutku, w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) lub osobę posiadającą inne prawo do rzeczy tej rzeczy w wyniku działania sprawcy lub utraty prawa majątkowego. Należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych, w tym przypadku zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel w postaci włączenia cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa majątkowego do majątku sprawcy lub postępowanie z tą rzeczą albo prawem majątkowym jak z własnym w inny sposób, na przykład darowanie go innej osobie itp. bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu, co wyklucza to możliwość popełnienia przestępstwa przywłaszczenia z zamiarem wynikowym (por. L. Gardocki, Prawo karne, s. 302; A. Marek, Prawo karne..., s. 530). Jest jednocześnie w odróżnieniu do przestępstwa określonego w § 2 k.k. przestępstwem indywidualnym, które może popełnić jedynie sprawca mający określone kwalifikacje, a mianowicie osoba, której powierzono cudzą rzecz ruchomą.

W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom oskarżyciela publicznego analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego nie dostarczyła wystarczających dowodów do przypisania oskarżonej G. R. zarzucanego jej aktem oskarżenia przestępstwa. Co więcej, materiał dowodowy wobec jego niekompletności, nawet nie pozwolił na wyliczenie hipotetycznego niedoboru. Nawet jeśli przyjąć, iż doszło do takiego, jak w swej opinii stwierdzają biegły sądowy F. B. oraz E. Z. nie jest to równoznaczne z możliwością przepisania osobie odpowiedzialnej za prawidłowy stan finansowy, a zatem G. R. przywłaszczenia tej kwoty. Niezbędne jest bowiem, w ocenie Sądu istnienie udowodnionych innych jeszcze okoliczności, które pozwoliłyby na co najmniej wyciągnięcie logicznego wniosku, że G. R. dopuściła się przywłaszczenia określonych sum pieniężnych. W niniejszej sprawie takich okoliczności jednak nie ujawniono.

Wprawdzie zarzucić należy oskarżonej G. R. ujmowanie bankowych dowodów wpłaty dokonywanych w okresie późniejszym w raportach kasowych sporządzonych za okresy wcześniejsze (16 raportów kasowych od nr 10 do nr 28 z wyłączeniem raportu kasowego nr 11, 16, 22), tym niemniej sama ta okoliczność bez stwierdzenia innych nie może stanowić wystarczającej podstawy do przypisania popełnienia zarzucanego jej czynu. Jednocześnie, porównując wysokość dokonywanych każdorazowo przez G. R. wpłat do banku do wartości wpływów uzyskiwanych ze sprzedaży w dacie tychże wpłat, nie można jednoznacznie stwierdzić w ocenie Sądu, jak przyjął to biegły sądowy B. L., iż wpłaty te pochodziły w całości lub części ze wpływów uzyskiwanych ze sprzedaży w tym dniu. Można powyższe, w ocenie Sądu jedynie zakładać, zwrócić bowiem należy uwagę na fakt wskazany w raporcie kasowym nr 10 stanu kasy na kwotę 70.181,88 zł. Okoliczność ta, jak wskazywano powyżej nie była w żaden sposób weryfikowana. W rezultacie mając już powyższe na uwadze - wysokość dokonanej wpłaty w dniu 11.04.2000r. - kwoty 62.700 zł do wartości kwoty uzyskanej ze sprzedaży - łącznie 28.675,47 zł (wpłata ta była w kwocie wyższej od kwoty uzyskanej ze sprzedaży) wnioskować należy, iż wpłacone środki pochodziły bądź to z przychodów z okresu do 1 do 10 kwietnia 2000 roku bądź to z przychodów z okresu wcześniejszego. Powyższe uwagi można również odnieść do pozostałych raportów kasowych od nr 11 do 30 z roku 2000.

W ocenie Sądu jednak, przy braku kompletnej dokumentacji źródłowej będącej podstawą zapisów w raportach kasowych sporządzanych przez G. R., braku przeprowadzenia inwentaryzacji stanu magazynu, weryfikacji ewidencji sprzedaży, inwentaryzacji kasy, nie tylko na dzień 17 października 2000 roku ale również 1 grudnia 1999 roku, kiedy to G. R. obejmowała stanowisko kasjera w firmie (...) nie sposób, w ocenie Sądu stwierdzić czy zapisy dokonywane w

tychże raportach kasowych przedstawiają rzeczywisty stan rzeczy, rzeczywisty stan przychodów, rozchodów a przede wszystkim rzeczywisty stan kasy. Oczywistym jest przy tym, iż osoby reprezentujące pokrzywdzonego w tym świadek T. W., B. Z. (2) wykluczają błędy w dokumentacji księgowej. Zdaniem Sądu powyższe jednak przy braku wszystkich dokumentów źródłowych będących podstawą dokonanych zapisów w raportach kasowych dekadowych nie sposób stwierdzić. Analiza przedstawionego przez oskarżoną dowodu wpłaty z dnia 6 października 2000 roku, złożonego przez T. W. oświadczenia z dnia 30 października 2000 roku poddaje w wątpliwość te założenia. Jak wynika bowiem z poczynionych ustaleń faktycznych dokument ten, stwierdzający przyjęcie ponad kwoty 20.000 zł nie został ujawniony w kontrolce sprzedaży za dzień 6 października 2000 roku. Już na tej jedynie podstawie nie można nie tylko wykluczyć błędów w dokumentacji będącej podstawą dokonywanych zapisów w kontrolce sprzedaży a następnie w dekadowym raporcie kasowym, ale należy stwierdzić iż błędy te miały miejsce.

Zdaniem Sądu, można by również założyć, iż oskarżona G. R. wykorzystwała fakt sprawdzania sporządzanych przez nią dekadowych raportów kasowych przez M. G. (1) jedynie pod względem rachunkowym bez odniesienia się do sprawdzenia stanu rzeczywistego kasy, czy też weryfikacji poprawności zapisów w raportach kasowych w oparciu o dokumenty źródłowe, aczkolwiek wobec braku całości wskazanego materiału dowodowego powyższe jest zbyt daleko idące i w okolicznościach niniejszej sprawy nieuzasadnione. Nawet gdyby przyjąć, iż rzeczywiście oskarżona G. R. dokonała przywłaszczenia zarzucanej jej kwoty logicznym wydaje się, iż swoje działania próbowała by ukryć poprzez zmianę dokonywanych zapisów w sporządzanych dekadowych raportach kasowych, poprzez obniżenie wskazywanych wartości czy też w sporządzanych kontrolkach sprzedaży poprzez nieujęcie tychże wartości. Raporty te, podobnie jak kontrolki sprzedaży jednak nie wykazują prób dokonania zmian, poza opisaną powyżej praktyką ujmowania dokonywanych wpłat do banku z okresu późniejszego w raporcie kasowym za okres wcześniejszy. Szczegółowa analiza tychże raportów kasowych prowadzi do wniosku, iż zawierają one wartości nie wynikające z zestawienia wartości ujętych w dokumentach źródłowych, wartości te są znacznie wyższe od tych udokumentowanych. Do akt sprawy nie dołączono jednak dokumentów źródłowych będących podstawą do dokonywania wpisów w sporządzanych kontrolkach sprzedaży, sporządzanych jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych nie tylko przez G. R. czy przez D. K. (1), ale również przez osoby, które nie złożyły na nich swojego podpisu. Założono przy tym, iż, nie dokonywano zmian zakresie sprzedaży, poprzez min. dokonanie reklamacji czy też rezygnacji klienta z dokonywanego zakupu towaru. Jak wskazywał biegły sądowy M. S. brak jest w badanym przez niego okresie II, III, dekada stycznia 2000 roku oraz I dekada lutego 2000 roku pełnej dokumentacji, faktur dokumentujących sprzedaż a ujętych w tychże kontrolkach sprzedaży. Okoliczność ta jest niezwykle istotna, zważywszy na fakt, iż właśnie w oparciu o wartości wskazane w kontrolkach sprzedaży (wartość wpłacanej gotówki) dokonywano ustaleń w zakresie przychodów uzyskiwanych przez spółkę w danej dekadzie miesiąca, wpisując je do raportów kasowych dekadowych. Zatem idąc dalej, wszelkie zmiany w zakresie sprzedaży wykazanej w kontrolce sprzedaży, min. zwrot towaru w wyniku reklamacji, rezygnacja klienta z dokonanego uprzednio zakupu, ujęcie dowodów wpłat pomimo, nie dokonania faktycznej zapłaty – faktury pro forma, czy też ujęcie rachunków, kiedy faktycznie nie przyjęto zapłaty, wpływała jednocześnie na wartości podane w kontrolce sprzedaży. W rezultacie niemożność zweryfikowania, wobec braku dokumentów źródłowych do tychże kontrolek sprzedaży, czy istotnie wskazane w nich wartości odzwierciedlają faktycznie dokonaną sprzedaż, nie pozwala zdaniem Sądu na przyjęcie, iż przychód wskazany w danym okresie rozliczeniowym w rzeczywistości nastąpił w wysokości wynikającej właśnie z tychże kontrolek sprzedaży.

Rozważenia, w tym miejscu wymaga ponadto fakt zakwestionowania przez oskarżoną G. R. prawdziwości jej podpisów na dokumentach: „(...)”-dotyczącego zestawienia KW, „(...)” - dotyczącego zestawienia kont, „(...)” - dotyczącego zestawienia wpłat, „ (...)” -dotyczącego zestawienia kontrolek. Wprawdzie, jak wynika poczynionych ustaleń faktycznych, nieczytelne podpisy na tychże dokumentach, na pieczęcie o treści: „G. R.,” nie dają badań graficzno-porównawczych, tym niemniej zauważyć należy, iż wszystkie te dokumenty dotyczą raportu kasowego nr 19 za okres od 1 do 10 lipca 2000 roku, sporządzonego właśnie przez G. R.. G. R. w oparciu o wartości wskazane w powyższych, kwestionowanych przez nią dokumentach dokonała sporządzenia raportu kasowego nr 19, sporządziła również i podpisała kontrolki sprzedaży za okres od 1 do 10 lipca 2000 roku. W rezultacie przyjąć należy, skoro dokonała w oparciu o te wartości zapisów w raporcie kasowym nr 19, iż dokumenty te weryfikowała, nie stwierdzając co do ich treści błędów czy też wątpliwości co do ich prawdziwości. Jednocześnie jednak co do tegoż raportu kasowego

należy odnieść te same uwagi co powyżej , brak możliwości weryfikacji zawartych w nich danych , opartych przede wszystkim na kontrolce sprzedaży, do której nie dołączono dokumentów źródłowych .

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie pominięto zupełnie fakt dokonywania zastępstw G. R. przez D. K. (1) podczas jej nieobecności , co wynika nie tylko z wyjaśnień oskarżonej G. R. , zeznań świadka D. K. (1) ale również z analizy dołączonej dokumentacji księgowej , kiedy to właśnie D. K. (1) sporządzała zestawienie kontrolek sprzedaży danego dnia. Nie wyciągnięto jednak z tych zdarzeń jakichkolwiek wniosków .Nie ulega przy tym wątpliwości , iż zmiany te nie były związane z protokolarnym przejęciem kasy czy też przeprowadzeniem inwentaryzacji kasy.

Istotnym jest ponadto fakt uprzedniego obsługiwania kasy firmy (...) przez M. B. , do dnia 1 grudnia 1999 roku . Pomimo tegoż nie dokonano inwentaryzacji kasy na dzień 1 grudnia 1999 roku , niejako zakładając , iż stan kasy na ten dzień wynosił wartość zerową a nieprawidłowości w dokumentacji nie było.

W toku postępowania była również badana kwestia prawidłowości zabezpieczenia gotówki w kasie pancерnej znajdującej się w pomieszczeniu kasowym firmy (...) . Wobec treści opinii wydanej przez Laboratorium (...) we W. , nie sposób przyjąć aby jakakolwiek osoba trzecia miała dostęp do środków pieniężnych w tej kasie przechowywanych przez kasjerki . Oskarżona G. R. nie podnosiła aby w tym zakresie nastąpiły nieprawidłowości .

Reasumując , oceniając przedstawione powyżej dowody Sąd stanął na stanowisku, że w niniejszej sprawie brak jest wystarczających i nie budzących wątpliwości dowodów, by przypisać oskarżonej G. R. sprawstwo w zakresie zarzucanego jej czynu . Najistotniejsze jest , iż w rozpatrywanej sprawie ze względu na niekompletną dokumentację księgową , przede wszystkim brak dokumentów źródłowych do kontrolek sprzedaży , będących podstawą dokonywanych zapisów w raportach kasowych od 10 do 30 z 2000 roku , dysponowania jedynie dokumentacją z okresu od 1 do 17 października 2000 roku, brak przeprowadzenia inwentaryzacji magazynu na dzień 17 października 2000 roku czy też na koniec roku 1999 roku , brak ewidencji sprzedaży za tenże okres , brak inwentaryzacji kasy na 1999 rok , brak protokolarnego przekazywania kasy w przypadku przejęcia kasy przez innego pracownika , w tym począwszy od dnia 1 grudnia 1999 roku kiedy to G. R. została zatrudniona na stanowisku kasjera nie jest możliwym rzetelne stwierdzenie i wyliczenie niedoboru w firmie (...) . Powyższe okoliczności nakazują , zgodnie z zasadą in dubio pro reo wyrażoną w art. 5§ 2 k.p.k. rozstrzygnąć wątpliwości w tym zakresie na korzyść oskarżonej G. R.. W tej sytuacji , Sąd uniewinnił oskarżoną G. R. od popełnienia zarzucanego jej przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu wydano w oparciu o przepis art. 632 pkt 2 k.p.k.